

தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, உழவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் கடன்கள் சரிகட்டுதல் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 59/74)

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1975 நவம்பர் 3]

வசூல் நடக்கும். ஆகவே, அந்த வரி வசூலை ஜனவரி 16 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளி வைக்க ஏற்பாடு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்தான் இந்தச் சந்தேகமோ, ஜனவரியோடு முடிகிறதே, சட்டம் வருமா, சட்டமன்றம் இருக்குமா என்று, சட்டம் போட்டு இருக்கிறோம். போட்டு இருக்கிற சட்டம் இருக்கும். சட்டமன்றமும் இருக்கும். சட்டமன்றம் இருந்தால் காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டமும் கொண்டு வருகிற வாய்ப்பும் நமக்கு இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு, உழவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் கடன்கள் சரிகட்டுதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 59/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75).

* திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை” (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

* 1975 நவம்பர் 4 ஆம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 டிசம்பர் 8]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பளித்ததற்காக உள்ளபடியே நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவருவதன் முக்கிய நோக்கம், நிர்வாகத் துறையில் இருந்து நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

இன்றைக்கு நிர்வாகத் துறையில் நீதி செயல்படுகிறது. அந்தக் காட்சியை நாம் அறநிலையத் துறையில் பார்க்கிறோம். அவர்களே வழக்குத் தொடுக்கிறார்கள், அவர்களே நீதிபதிகளாக அமர்கிறார்கள், அவர்களே குறுக்கு விசாரணை செய்கிறார்கள், அவர்களே சாட்சியங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள், அவர்களே டாக்டுமென்ட்டுகளை உருவாக்குகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய வழக்குக்கு அவர்களே நீதிபதிகளாகவும், அவர்களே சாட்சியாகவும், அவர்களே டாக்டுமென்ட் தயாரிக்கும் அதிகாரிகளாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், நிர்வாகத்தில் இருந்து நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உலகத்திலே நிலவிவரும் நீதிக் கொள்கை, "No man can be a Judge of his own Case" என்பது தான். ஆனால் அற நிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர்களுடைய வழக்குக்கு அவர்களே நீதிபதிகளாக இருக்கும் காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான், நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தை நான் இந்த அவையிலே கொண்டுவருவதற்கும், அதைக் குறித்து விரிவாக எடுத்துப் பேசுவதற்கும் முன்வந்து இருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை அலசிப் பார்ப்பதற்கு முன்பு இந்தச் சட்டம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது, எதற்காக உருவாக்கப் பட்டது என்பதை எல்லாம் நான் முன்னாலே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்து சமய அற நிலையச் சட்டம், தமிழ்நாட்டிலே உருவான போது கோவில்களின் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் உருவானது. பிறகு, நிர்வாகத்தைப் பார்ப்பதற்காக அது விரிவாக்கப்பட்டது. இடையிலேதான்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

நீதியைப் புகுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் நீதி முறை இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவேதான் நிர்வாகத் துறையையும், நிதித் துறையையும் இணைந்து இருப்பது சரியல்ல என்ற அடிப்படையில் நான் இதைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறேன். அதற்குப் பல சான்றுகள் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஆர்ட்டிகிள் 50 இல் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், "The State shall take steps to separate the judiciary from the executive in the public services of the State" என்று.

ஆகவே, நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தெளிவாக்கப்பட்டிருப்பது போல், நிர்வாகத் துறையில் இருந்து ரேவின்யூத் துறையாக இருந்தாலும், அல்லது அறநிலையத் துறையாக இருந்தாலும், வேறு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும்—நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாகம் தனியாக இயங்க வேண்டும், நீதித் துறை தனியாக இயங்க வேண்டும். அப்போது தான் நியாயமான உரிமைகளைப் பொதுமக்கள் பெறுவதற்கும், நியாயமான முறையில் கடமையை நிர்வாகிகள் ஆற்றுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

ஆகவே, நம்முடைய அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும், நிர்வாகமும், நீதியும் இணைந்திருப்பதைப் பொதுவாக யாரும் வரவேற்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கூர்ந்து கேட்டு, ஆழ்ந்து சிந்தித்து, வரும் காலத்தில் அதை எப்படி மாற்றியமைக்கலாம், அல்லது எப்படித் திருத்தி அமைக்கலாம் என்பதற்கு நல்ல பரிகாரம் காண வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை நான் இந்த அவையிலே அறிமுகம் செய்து இருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நான் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் ஆதாரத்தோடு சுட்டிக்காட்ட முற்படுவதோடு, ஒரு சில கருத்துக்களையும் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், இந்த அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

இந்தச் சட்டம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரால் கொண்டு வரப்படுகிற சட்டம் ஆயிற்றே என்று கருதாமல், இதில் உள்ள நியாயமான கருத்தை, மக்களின் நியாயமான கோரிக்கை இது என்பதை அரசாங்கம் மனதில்கொண்டு, அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்காது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். என்பதற்காகத்தான் சிலவற்றை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1938 ஆம் ஆண்டில் இந்த மாமன்றத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில், அன்றையக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு ஏறத்தாழ 160 உறுப்பினர்களுக்கு மேல் இருந்தார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது—அன்று எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த திவான் பகதூர் எம். சி. ராஜா அவர்கள் 'The Removal of Civil Disabilities Act, 1938', என்ற ஒரு சட்டத்தை இந்த மாமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டம் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காரணத்தால் சொன்னார்கள், “எம். சி. ராஜா அவர்கள் கொண்டுவந்த சட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன், அவர்கள் கொண்டுவந்த நோக்கத்தின் உள்கருத்தை உள்படியே நான் வரவேற்கிறேன், நீங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்தாலும் நியாயமான சட்டத்தை, சமுதாயச் சீர்திருத்த சட்டத்தை, சமுதாய மக்களுக்காக, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக, நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிற சட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்” என்று கூறியதோடு அல்லாமல், காங்கிரஸ் கட்சியின் 160 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் வாக்கு பலத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சட்டத்தைத் தோற்கடிக்காமல், அந்த சட்டத்தின் நியாயத்தை உணர்ந்து, அதைச் சட்டமாகி னார்கள். அதை நான் மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.30]

மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களும், இது நியாயமான சட்டமா என்பதை நான் எடுத்து வைக்கின்ற வாதங்களைக் கேட்டு, இரவிலே உறங்குகின்ற நேரத்திலே ஒரு நிமிட நேரம் மனதிலே எண்ணிப் பார்த்து, இதன் நியாயத்தை உணர்ந்து, 1938 ஆம்

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 6]

ஆண்டு ஒரு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை ராஜாஜி அவர்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டாரோ, அதே போல் இன்று முதலமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் என்னுடைய முன்னுரையிலே இதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய சூழ்நிலையில், நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் நீதி செலுத்துவது எப்படி நியாயமாகும் என்பதுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதன் முக்கிய நோக்கம். இன்று அறநிலையத் துறை என்ன செய்கிறது என்பதை நாம் முதலில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அறநிலையத் துறையினர் ஒரு கோவிலையோ அல்லது வேறு எந்தச் சொத்தையோ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், தாங்களாகவே முன்வந்து வழக்குத் தொடுகின்றார்கள். அந்தச் சொத்துக்கு யார் உரிமையாளர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களை மனுப் போடச் சொல்கிறார்கள். மனுப் போட்ட பிறகு, தன்னுடைய துறையில் இருக்கின்ற அதிகாரியை அனுப்பி அதற்குரிய தடயங்களையும், இன்ன பிற விவரங்களையும் விசாரித்து, எழுதித் தரக்கல் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள்.

அப்படித் தொடுக்கப்பட்ட வழக்களை நிர்வாக அதிகாரியே நீதிபதியாக அமர்ந்து, அவர்களே வழக்களை விசாரிக்கின்ற நிலைமையும், சாட்சியங்களை குறுக்கு விசாரணை செய்கின்ற தன்மையும், தம்முடைய துறையைச் சேர்ந்த ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்படுகின்ற டாக்டுமெண்டைப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து தமது முடிவினை அறிவிக்கும் சூழ்நிலையையும் இன்று நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, தமது துறையின் வழக்குக்கு தாமே நீதிபதியாக இருப்பது எப்படிப் பொருத்தமாகும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும்.

அகில உலகத்தின் வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்ப்போமேயானால், அகில உலகத்தின் நிர்வாகத் துறையை அலசிப் பார்ப்போமேயானால், அகில உலகத்திலும் நிலவுகின்ற ஒவ்வொரு நீதித் துறையையும் பரிசீலனை செய்து பார்ப்போமேயானால், தமது இந்திய நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த நாட்டிலும் நிர்வாகத் துறையும், நீதித் துறையும் இணைந்திருப்பதாகத் தடயங்களைக்

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

காணும். ஆகவேதான், நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நீதித் துறையைப் பிரிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆணித் தானமான கோரிக்கையாகும். இதில் எவ்வளவு இடர்ப்பாடுகள், எவ்வளவு முறைகேடுகள், எவ்வளவு குறைபாடுகள், நியாயத்தைப் புறக்கணிக்கின்ற தன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதற்குப் பின்னாலே நான் பல ஆதாரங்களை இந்த மாமன்றத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நீதியைப் பிரிக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாக நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்தச் சட்டத்தை அலசி ஆராயுமுன், இந்தச் சட்டம் எப்போது இயற்றப்பட்டது, ஏன் இயற்றப்பட்டது, எதற்காக இயற்றப்பட்டது என்கின்ற வரலாற்றை இந்த மாமன்றம் தெரிந்து கொண்டால்தான், இந்தச் சட்டம் உள்ளபடியே குறைபாடு உள்ளதுதானா, இந்தச் சட்டத்தை மேலும் திருத்த வேண்டியது அவசியம்தானா என்பதை நாம் அத்தனை பேரும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களும் 1922 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்த நிலைமை என்ன, அன்றைக்கு அறநிலையங்கள் எப்படி இருந்தன, எப்படிப் பாதுகாக்கப்பட்டன என்பதை எல்லாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சிலவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் சங்க காலத்தில் ஏராளமான கோவில்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நமது தமிழ்ச் சமுதாய மக்கள், நாங்கள் வழிபடும் தெய்வங்களுக்கு கோவில்கள் எடுத்து, அவற்றின் பராமரிப்புச் செலவுக்காக சொத்துக்களையும், இன்ன பிற உடைமைகளையும் அவற்றிற்கு உரிமையாக்கினார்கள் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம்.

இப்படி உருவாக்கப்பட்ட கோவில்கள் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்திலே எந்த அளவுக்குப் பராமரிக்கப்பட்டன, அதில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருந்தன, கோவில்கள் புறக்கணிக்கப் பட்டு பாதுகாக்கப்படாமல் அன்றாட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் தடையாக இருந்தன என்பதைக் கண்ட பொதுமக்கள், இதற்கு

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்] [1975 டிசம்பர் 8]

என்று ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்று பல கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள். பொதுமக்களின் நல்லெண்ணத்தையும், நல்ல நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்காக வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்தில், இந்தக் கோவில்களின் சொத்துக்களைப் பராமரிக்க ஒரு தனியான அமைப்பையும், நிர்வாக அமைப்பையும் உருவாக்க முற்பட்டார்கள்.

வெள்ளையன் ஆட்சிக் காலத்தில் பணகல் அரசர், முதலமைச்சரானார். அவர் முதலமைச்சர் ஆன பிறகுதான் கோவில்களின் சொத்து பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு முற்பட்டார். ஏனென்றால், கோவில்களுக்காக எழுதி வைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள், முறைப்படி அந்தக் கோவில்களின் பராமரிப்புக் காகவும், அபிவிருத்திக்காகவும், அன்றாட காரியங்களைச் செய்வதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படாமல், பல வழிகளிலே சொத்துக்கள் மோசடி செய்யப்பட்டு வேறு பல செலவுகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த காரணத்தால், அதை ஒழுங்கு படுத்துவதற்காக 1922 ஆம் ஆண்டு அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த பணகல் அரசர் அவர்கள் ஒரு ஆய்வுக் குழுவை ஏற்படுத்தினார்.

அந்த ஆய்வுக் குழுவின் கோவில்களின் சொத்துக்களை எப்படிப் பராமரிப்பது, அந்தப் பொறுப்பை யாரிடம் ஒப்படைப்பது, யாரிடத்தில் ஒப்படைத்தால் கோவில் நிர்வாகம் சரியாக இயங்கும், சொத்துக்கள் மோசடி செய்யப்படாமல் பாதுகாக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் ஆய்ந்து, விரிவான ஒரு அறிக்கையை அளித்தனர்.

அந்த ஆய்வு அறிக்கையின் பிரகாரம் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக எண்டோமெண்டு போர்டு என்று அப்போது உருவாக்கப்பட்டது. 1922 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட அந்தக் குழு 1923-க்குள் அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். 1923 ஆம் ஆண்டுதான் முறையான சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது அன்றைய முதலமைச்சராக இருந்த பணகல் அரசரால்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

அதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளை, கோவில் சொத்துக்களை நிர்வாகம் செய்வதில் இருக்கின்ற தவறுகளை முறைப்படுத்துவதற்காக 1927 ஆம் ஆண்டு வரை அன்வப்போது திருத்தங்களைச் செய்து, இறுதி வடிவமாக 1927 ஆம் ஆண்டு இன்னொரு சட்டத்தை முறைப்படித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் மூலச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பிறகும், முறையாக கோவில் சொத்துக்கள் பராமரிக்கப்படவில்லை, பல நிலவூழ்வுகள் நடந்திருக்கின்றன, இவற்றை எந்த வகையிலே மாற்றியமைக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் அடுத்தடுத்து பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். அந்தச் சட்டத்திலும் குறைபாடுகள் இருந்தன, அதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாமல் தட்டிக் கழிக்கப்பட்டன.

இதைப் பார்த்த பிறகுதான் 1941 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, இந்த அவையின் செயலாளராக பணியாற்றியவரும், நமது சட்டப் பேரவையின் விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொடுத்தவருமான திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயரை வைத்து ஒரு தனி நபர் ஆணைக் குழுவை அரசாங்கம் நியமித்தது. திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயர் தமது ஆய்வை விரிவாக நடத்தினார். எந்தெந்த இடத்தில் கோளாறு இருக்கிறது, எந்தெந்த விதிமுறை திருத்தப்பட வேண்டும், எந்தெந்த விதியை ஒழுங்குபடுத்தினால் அறநிலையத் துறை செம்மைப்படும், எந்தெந்த தவறை திருத்தியமைத்தால் அறநிலையத் துறையின் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படும், எந்தெந்த விதிமுறையை அகற்றினால் அறநிலையச் சட்டம் முழுமை பெற்ற வடிவமாக இருக்கும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார். அந்த அறிக்கையையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு அந்த அறிக்கையை தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்வதற்காக 1943 ஆம் ஆண்டு நீதிபதி வெங்கட்டரமண ராவ் அவர்களையும், ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயர் அவர்களையும், ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களையும் கொண்ட மூவர் குழு ஒன்றினை அரசாங்கம் நியமித்தது. இந்த 3 பேர்களும் அறநிலையச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட பல திருத்தங்களை ஆய்வு செய்தார்கள்.

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

அன்றைய சூழ்நிலைக்கேற்ப அப்போதுள்ள பல குறைபாடுகளை ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு விதியாக பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி தங்கள் அறிக்கையை 1946 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்தார்கள்.

ஆக, 1922 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1946 ஆம் ஆண்டு வரை செய்யப்பட்டுள்ள திருத்தங்களுடன் மாற்றப்பட்ட விதிமுறை களுடன்தான் 1959 ஆம் ஆண்டு இந்த அறநிலையச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை நாம் முதலில் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மாமன்றத்தை நான் சிந்திக்கச் சொல்வது, 1922 ஆம் ஆண்டு முதல் 1946 ஆம் ஆண்டு வரை அலசிப் பார்த்து பல திருத்தங்களை செய்து 1959 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த சட்டத்தை நாம் இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1947 ஆம் ஆண்டு, இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தது. சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு நமது தலைவர்கள் பாடுபட்டார்கள். புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு முற்பட்டார்கள். ஆகவே, புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியதற்குப் பிறகு—1922 ஆம் ஆண்டு முதல் 1946 ஆம் ஆண்டு வரை சில குறைபாடுகளுடன் செய்யப்பட்ட திருத்த சட்டத்தை நாம் எந்த வகையில் பின்பற்ற முடியும் என்பதை முதலில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு நாம் ஆய்வு செய்தோமா என்றால் இல்லவே இல்லை.

இந்தச் சட்டத்தை ஆய்வு செய்த திரு. கிருஷ்ண ஐயர் அவர்களே, தன்னாலே ஆய்வு செய்யப்பட்ட சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்—பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட சட்டம்—பல குறைபாடுகள் உடையது—ஆகவே மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு இச்சட்டம் குறைபாடுகளற்றதாக, முழுமையானதாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நமது மரியாதைக்கு உரிய பேரவைத் தலைவரிடம் 29—3—75 அன்று திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயரின் அறிக்கை என்னுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு மனுவைக் கொடுத்தேன். இதுநாள்

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

வரை அந்த அறிக்கை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த அறிக்கை இருக்கிறதா, இல்லையா என்றே கூட தெரியவில்லை--பதில் கிடைக்கவில்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கை எனக்குக் கிடைத்திருக்குமானால் இன்னும் பல குறைபாடுகளை இந்தச் சட்டத்தில் நான் எடுத்து வைத்திருக்க முடியும். அந்த அறிக்கையை எனக்குத் தராளிட்டாலும் பரவாயில்லை, இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற பதிலைக் கூட அனுப்பவில்லை என்று எண்ணும்போது மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். ஆகவே, குறைபாடு உடைய ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றால் என்ன நியாயம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அன்றைக்கு அறநிலையத் துறை அமைச்சராக இருந்த மரியாதைக்குரிய திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பேசும்போது கூறிய சில கருத்துக்களை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது 1959 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதி இந்து அறநிலையச் சட்டத்தினை இந்த மாமன்றம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தில் பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்போது பேசும்போது நிர்வாகத் துறையினரிடமிருந்து நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினை பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இங்கே வலியுறுத்திப் பேசி இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுவது சாலப் பொருத்தமானதாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

1959 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதி இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய திரு. பக்தவத்சலம் என்ன சொன்னார்கள் என்றால்—

“மேலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுவது போல இந்தச் சட்டம் இப்போது புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் அல்ல. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த மாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அத்தோடு அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு பல மாறுதல்கள் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டது. கடைசியாக 1951 இல் திருத்த

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது தான் அரசாங்கத்தின்கீழ் இது தனி இலாகாவாக இயங்கி வந்தது. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட பல அனுபவங்களின் காரணமாக சட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டு இந்த திருத்த மசோதா இப்போது சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது." என்றும், மேலும்,

“இந்த மன்றத்தில் நீண்டகாலமாக காரியதரிசியாக இருந்த திருவாளர் ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயரை ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போட்டு இது சம்பந்தமாக ஆலோசனைகள் தேட்டோம். அவர், சட்டத்தை ஒவ்வொரு பிரிவாக நன்றாக பரிசீலித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். அந்த அறிக்கையில் இதை ஒரு தனி இலாகாவாக அமைப்பது தான் சரி; 1951-க்கு முன்பு இருந்த நிலைமை சரியானதல்ல என்று அவர் சொன்னார். மேலும், முன்பு ஒரு கமிட்டி கூட இது சம்பந்தமாக அமைக்கப்பட்டது. சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும் மைசூர் உயர் நீதிமன்றத்தில் பிரதம நீதிபதியாகவும் இருந்திருக்கும் திருவாளர் வெங்கட்ட ரமண ராவ் அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட கமிட்டி அது. மேலும் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் இது அனுப்பப்பட்டது. சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தாரும் இது ஒரு இலாக்காவாக இருந்தால் நன்றாக நடக்கும் என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இந்த அபிப்பிராயத்தை எல்லாம் கேட்டு அதன்படி தான் 1951 இல் இது இலாகாவாக அமைக்கப்பட்டது. அந்த அபிப்பிராயங்களையும் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளையும் அனுசரித்துத் தான் இந்த மசோதா அமைக்கப்பட்டு இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.” என்று மரியாதைக்குரிய முன்னாள் முதல்வர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த அவையில் இந்தச் சட்டம் எந்த வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது, என் திருத்தங்கள் எல்லாம் அவ்வப்போது செய்யப்பட்டன என்ற ஒரு விளக்க உரையை இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மன்றம் இப்போது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது, முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எந்த ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயரின் ஆய்வு உரையைப் பின்பற்றித்தான் மூலச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது என்று சொன்னார்களோ, அந்த ஆய்வு உரை எங்கே போயிற்று என்பதை இந்த மாமன்றம்

(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஆய்வு உரையைப் பாதுகாக்க முடியாத அளவுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேனே தவிர, வேறு குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல.

அடுத்து, திரு. வெங்கட்டரமண ராவ் தலைமையில் ஏற்படுத்தப் பட்ட மூவர் குழு என்ன சிபாரிசு செய்தது? அந்த அறிக்கை இப்போது எங்கே இருக்கிறது? என்பதை எல்லாம் மரியாதைக்குரிய பேரவைத் தலைவர் ஆராய்ந்து பார்த்து இந்த அவைக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கை எனக்குக் கிடைத்திருக்குமே யானால் இன்னும் பல விவரங்களை இங்கே நான் எடுத்துரைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அந்த வாய்ப்பை மரியாதைக்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பெற்றுத் தரத் தவறி விட்டார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்பவில்லை— இருந்தாலும் அந்த அறிக்கை மிகவும் நமக்குத் தேவையானது— ஆகவே அதைத் தேடி எடுத்து இந்த அவைக்குத் தரவேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது தேடி எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார். யார் தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் மூலம் இதை நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னத்தான் தேடி எடுத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களோ என்று நினைத்தேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: 1959 ஆம் ஆண்டில் இந்த மூலச் சட்டம் இயற்றப்படுகிற நேரத்தில் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நிதியைப் பிரிக்க வேண்டும்,

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

நீதித்துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களை கமிஷனராகவும், டிபுடி கமிஷனராகவும் போடவேண்டும் என்பதாகப் பேசிய நேரத்தில் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த மரியாதைக்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு கருத்தினை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 8-ம் தேதி பக்தவத்சலம் கூறியிருக்கிறார்கள், “டெபுடி கமிஷனரைப் போடும்போது ஜூடிஷியல் ஓர்க், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ஓர்க் என்று தனித் தனியாகப் பிரித்து விட வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை அதுவல்ல. நிர்வாகத்திலே நீதியும் சேர்ந்து அவரவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய உரிமையை நிர்ணயிப்பது முதலிய காரியங்களையும், அதோடு கூட நிர்வாகத்தையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை, அப்படிச் செய்யத் தகுதியுள்ளவர்கள்தான் டெபுடி கமிஷனராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர் நீதிபதியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இதையெல்லாம் பரிசீலித்துத் தீர்ப்புக் கொடுக்கத் தகுதியுடையவர்கள், ஆற்றல் உள்ளவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மசோதாவில் கமிஷனராக இருப்பவர் நீதி இலாகாவைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. டெபுடி கமிஷனர் நீதி இலாகாவைச் சேர்ந்தவராக இல்லாமல் இருப்பது காரியல்ல”, என்று சொன்னார்கள்.

“இப்பொழுதே சில மாதங்களாக ஒரு டெபுடி கமிஷனர் சப்-ஜட்ஜ் கேடரில் இருந்து நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நீதி இலாகாவைச் சேர்ந்தவர் இப்பொழுது டிபுடி கமிஷனராக இருக்கிறார்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் 1959-ம் ஆண்டு நிர்வாகத்துறையிலிருந்து நீதியை எடுத்து விட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு திரு. பக்தவத்சலம் சொல்லியிருக்கிறார் “இப்போது இருக்கிற சட்டப்படியே நிர்வாகத்துறையிலே இருந்த சிலர் நீதிபதியாக சட்டம் படித்தவர்கள் நியமிக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பின்பற்றித்தான் இப்போது நாங்களும் நியமித்

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

திருக்கிரோம்", என்ற கருத்தினை அன்றைய முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் எடுத்துச் சொன்னதை இப்போது சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு அன்றையதினம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு சப்-ஜட்ஜ் கேடரில் டிபுடி கமிஷனரையும் நீதித் துறையில் அனுபவம் பெற்றவரை கமிஷனராகவும் நியமித்து, இந்தத் துறையைச் செம்மைப்படுத்தி நீதியை நிலைநாட்டி வந்ததை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஆனால் இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு கடந்த ஆண்டு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1974-ம் ஆண்டு ஒரு திருத்தத்தை இந்த அவையின் முன் கொண்டு வந்தார்கள். உள்ளபடியே அந்தத் திருத்தம் மெத்த வருத்தத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியதாக இருந்தது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அறநிலையத் துறையில் நெடு நாட்கள் அனுபவம் பெற்றவர்கள், சட்டப்படிப்பை படித்தவர்கள், நீதியைச் செலுத்துவதற்குத் தேவையான பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களைத்தான் கமிஷனராகவும், டிபுடி கமிஷனராகவும் நியமிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு விதி முறை மூலச் சட்டத்திலே இருந்தது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் 1974-ம் ஆண்டு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து அதிலே, objects and Reasons-லே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்

'Where the post of the Commissioner is not held by a Member of the Madras State Higher Judicial Service or of the Madras State Judicial Service at least one of the posts of Deputy Commissioners shall be held by a member of the Madras State Judicial Service. This makes the appointment of a sub-judge as Deputy Commissioner compulsory when the post of the Commissioner is not held by a member of the Madras State Higher Judicial Service or of the Madras State Judicial Service. This provision affected the promotions of the Members of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department to the post of

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

Deputy Commissioner which are only a few.' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்ன அர்த்தம்? அவர்களுடைய பிரமோஷன் பாதிக்கப்படுவதாகச் சிலர் சொல்லுகிற காரணத்தால், இப்படி அவர்களுடைய பிரமோஷன் பாதிக்கப்படுவதால் அந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் தேவைப்படுகிறது என்ற காரணத்தை இந்த அவையில் காட்டி ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை மரியாதைக் குரிய அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருப்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மூலச் சட்டத்தில் நீதித் துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்கள், சப்-ஜட்ஜ் கேடரில் உள்ளவரில் ஒருவர் டிபுடி கமிஷனராக இருக்க வேண்டுமென்றிருந்த விதி முறையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? பிரமோஷன் தர வேண்டும் என்பதற்காகவா?

ஏற்கெனவே நிர்வாகத்துறையினரே நீதி செலுத்துகிற காரணத்தினால், அங்கே அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருக்கிற காரணத்தால் நியாயமான தீர்ப்பை எதிர்பார்க்க முடியாமல் வழக்குகள் பல வருடங்களாக தள்ளிப்போடப்படுகின்றன. வழக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிவதில்லை. தனக்கு வேண்டிய வர்கள்தான் நிர்வாக நீதிபதி என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவேதான், நீதித் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள், தகுதி வாய்ந்தவர்கள், பயிற்சி பெற்றவர்கள் நீதி செலுத்துவது நியாயம் என்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்தச் சட்டத்தின் 9-வது ஷரத்து இருந்தது என்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு இந்த அடிப்படை நோக்கத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? யாரோ ஒரு சிலருக்கு பிரமோஷன் பாதிக்கப்படுகிறதனாலே அரசாங்கம் இந்த அளவிற்கு தன்னுடைய கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறதே என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யாரோ சில அதிகாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமா? யாரோ சிலபேருக்கு பிரமோஷன் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக நியாயத்தை நிலைநாட்ட வேண்டிய இந்த அரசு நியாயத்தைப் புறக்கணித்து சில பேருக்கு சலுகை காட்டுவது உள்படியே நேர்மைதான் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஆகவே, இந்தச் சட்டத் திருத்தம், 1974-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. தேவையற்றது, நியாயமற்றது, நிதிநுழையை அவமதிப்பதாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் இங்கே அலசிப் பார்த்து அதிலே இருக்கிற குறைபாட்டை நான் சுட்டிக் காட்டுவது மிக, மிக அவசியமானது. இந்த நாட்டுக்கும், எதிர்காலத்தில் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் ஏன் தேவை என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பழைய சட்டத்திலே, 1359-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே செக்ஷன் 9-லே என்ன சொல்லுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

'The Government shall appoint the Commissioner and such number of Deputy and Assistant Commissioners as they think fit.'

அதிலே (C) பிரிவில்—

'(c) Where the post of the Commissioner is not held by a member of the Madras State Higher Judicial Service, at least one of the posts of Deputy Commissioners shall be held by a member of the Madras State Judicial Service.'

இதற்குத்தான் 1974-ம் ஆண்டு இந்த அரசாங்கம் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தத் திருத்தம் தேவையற்றது, திரும்பப் பெற வேண்டியது. நிர்வாகத் துறையிலும் நீதி செலுத்த வேண்டியவர்கள் கண்டிப்பாக நீதிபதிகளாக இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால் நிர்வாகத்திலே இருந்து நீதியைப் பிரித்து விடுவது நான் நியாயம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

(முற்பகல் 11.00)

அதே சட்டத்தில் 63-வது பகுதியில்

'Subject to rights of suit or appeal hereinafter provided, the Deputy Commissioner shall have power to inquire into and decide the following disputes and matters :

(d) whether any property or money is a specific endowment;

என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (மணி அடிக்கப் பட்டது).

நிறைய பாயின்ட்ஸ் இருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு மணியாவது வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே 1½ மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. இன்னும் பத்து நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ப்ரைவேட் மெம்பர் பில் -- இதில் சொல்ல வேண்டியவைகள் நிறைய இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ப்ரைவேட் பில்களே நிறைய இருக்கின்றன. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 63-வது விதியில் 'Subject to the rights of suit or appeal' என்று பல உள்விதிகள் இருக்கின்றன.

இவற்றிலே என்ன என்ன விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அறநிலையத்துறை ஒரு கோவிலை எடுக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு நோட்டீஸ் அனுப்புகிறார்கள். அந்தக் கோவிலின் சொந்தக்காரர் 63-வது விதிப்படி மனு தாக்கல் செய்யவேண்டும். "கோவில் என்னுடைய அனுபவத்தில் இருந்து வருகிறது. இதில் இருந்து நானோ, என் குடும்பத்தினரோ எந்தவிதமான வருவாயையும் பெறவில்லை" எங்களுக்கு சொந்தம்", என்று மனுதாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

மனுவைப் பெற்றுக்கொண்டு அறநிலையத்துறை ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு, அங்குள்ள பலரையும் விசாரித்து, இது தனியார் கோவிலா, பொதுக் கோவிலா என்பதற்கு தம்முடைய அறிக்கையை இவர் கொடுக்கிறார்.

தனியார் கொடுத்த மனு, அதன் பேரில் விசாரணை நடத்திய அறநிலையத்துறை அதிகாரி கொடுத்த பதில் — இரண்டையும் — அறநிலையத்துறை கமிஷனர் அல்லது டெபுடி கமிஷனர் உட்கார்ந்து நீதிபதியாக விசாரணை நடத்துகிறார். சாட்சிகளை அழைக்கிறார். வாதி கோவிலை நிர்வகித்து வருகிறவர். பிரதிவாதி அறநிலையத்துறை அதிகாரி. நீதிபதியாக அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்தவரே இருந்தால் எந்தவகையில் நியாயம் கிடைக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தன்னுடைய வழக்கை தானே நீதிபதியாக அமர்ந்து விசாரிப்பது என்பது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய சட்டத்தில், சிவில் ப்ரொஸீஜர் கோடில் பின்பற்றக் கூடிய முறை என்ன?

சினில் கோர்ட்டில் வாதி இருந்து, பிரதிவாதி இல்லையென்றால் எக்ஸ்பார்ட்டியாக தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அறநிலையத்துறை இந்த முறையைப் பின்பற்றலாம் இல்லையா? பிரதிவாதி இல்லாத கேசுக்கு தானே வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு, தானே நீதிபதியாக அமர்ந்து—ஐந்தாண்டு, ஏழாண்டு, பத்தாண்டு வழக்கை இழுத்துப்போவது என்ன நியாயம்? வயதான காரணத்தினால் கமிஷன்போட்டு விசாரிக்க வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்தால் அதை அறநிலையத்துறை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அந்த மனுவைத் தள்ளுபடி செய்து—அவர் எப்படிப்பட்டவராக இருந்தாலும், சாகும் தருவாயில் இருந்தாலும், நேரில் வந்துதான் ஆலோசனை வேண்டும், சாட்சி சொல்ல வேண்டும் என்று தூண்டுகிறார்களே தவிர சட்டப்படி கமிஷன்போட்டு விசாரிப்பது கிடையாது. இது நியாயமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதே விதிமுறையில் இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'whether any property or money is a specific endowment' property, title and rights are important.'

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

வழக்கில் தனக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லையென்றால், சிவில் கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யலாம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு வழக்கை இரண்டு வகையான நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கும் நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். ஒரு ரைட்டை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்றால் சிவில் கோர்ட்டுக்கே அந்த அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமே தவிர நிர்வாகத்துறைக்கு இருப்பது நியாயம் இல்லை.

இன்று கூட சிவபுரம் சிலைவழக்கில் டைட்டில் யாருடையது என்பதை நிரூபிக்கவேண்டுமென்று இலண்டன் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ப்ராப்பர்டிக்கு டைட்டிலும், ரைட்டும் முக்கியம் என்று சிவபுரம் சிலைபற்றி இலண்டன் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

இங்கே அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளே நீதிபதியாக உட்கார்ந்து விசாரிப்பது என்றால் — தீர்ப்பு வழங்குவதில் அவர் களுக்கே பல வழக்குகளில் சாதகமாக ஏற்பட்டு விடுகிறது

திரு. கு. காமாட்சி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது மேல் அப்பீல் சிவில் கோர்ட்டுக்கு செய்துகொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது என்றார்கள். அப்போது நிர்வாகம் வேறு, நீதிவேறாகத் தானே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: திரு. சௌந்தரபாண்டியன் சொன்னது அந்த இலாக்காவையே நிர்வாகம் வேறு, நீதிவேறாகப் பிரித்து இருப்பது கூடாது என்பதுதான்.

திரு. கு. காமாட்சி: எனக்குச் சட்டம் தெரியாது. அவரே தான் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதுதான் நீதி வேறாக இருக்கிறதே என்று கேட்டேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீதிபதியாக அந்தத்துறையில் இருந்து விசாரணை நடத்தக்கூடிய டி.ஸி., ஏ.ஸி. க்களை நீதித் துறையைச் சேர்ந்தவர்களையே போடவேண்டும், நிர்வாகத் துறையில் இருப்பவர்களை அந்தப் பதவிகளில் போடக்கூடாது என்பதுதான்.

1975 நவம்பர் 8]

REPORTING SECTION

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் சொல்லிவந்த அடிப் படை வாதத்தையே திரு. காமாட்சி புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன், என்னுடைய வாதம் எல்லாம் அறநிலையத்துறை நிர்வாகிகளையே நீதிசொல்லக் கூடிய நீதிபதிகளாகப் போடக் கூடாது என்பதுதான். நிர்வாகத்தில் இருந்து நீதி பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அடிப்படை வாதம். ஒரு சொத்து யாருக்குச் சொந்தம் என்பதை தீர்மானிப்பது நிர்வாக அதிகாரியல்ல. சிவில்கோர்ட்டுதான் தீர்மானிக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படை நியாயம் இதில் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : (மணியடித்து) ஒரே ஆர்க்யூ மென்ட்டுதான். சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு போங்கள். இன்னும் 5 நிமிஷத்திலே முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பிரைவேட் மெம்பர் தினத்திலே யாவது அந்த மணிக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வு கொடுத்தீர்களானால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பிரமணியம் எனக்கு ஒன்றுமில்லை. கே. டி. கே. தன் பில் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார். மற்ற அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய பில்கள் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நிவாரணச் சட்டத்தை நாம் 3 நாள் விவாதித்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 3 நாள் அல்ல, 30 நாள் கூட விவாதிப்புங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நாம் இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த 1959-வது ஆண்டு சட்டத்தில் 110 விதி முறையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால்—

‘(1) Where a Commissioner or a Deputy Commissioner makes an inquiry or hears an appeal under Chapter V or Chapter VI, the inquiry shall be made and the appeal shall be heard, as nearly as may be, in accordance with the procedure applicable

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1975 நவம்பர் 8]

under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to the trial of suits or the hearing of appeals, as the case may be. '

' (2) The provisions of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872), and the Indian Oaths Act, 1873 (Central Act X of 1873), shall apply to such inquiries and appeals. . . .

என்று இருக்கிறது.

அறநிலையத் துறையில் நீதி செலுத்துகின்றவர்கள் நிர்வாகத் திலே பயிற்சி பெற்றவர்கள். சிலர் வேண்டுமானால் சட்டம் படித்தவர்களாக இருக்கலாம். சட்டம் படித்தவர்கள் அத்தனை பேரும் நீதித் துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் அல்ல, நீதி செலுத்துவதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள் அல்ல. நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் அங்கே பதவி உயர்த்தப்பட்டு நீதி செலுத்த தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே பலபேர் இண்டியன் எவிடன்ஸ் ஆக்டைப் படித்திருக்கமாட்டார்கள். ப்ரொஸிஜர் கோடை படித்திருக்க மாட்டார்கள்; தெரிந்திருக்க மாட்டார்கள். கிரிமனல் ப்ரொஸிஜர் கோடில் என்னென்ன விதி முறைகள் இருக்கின்றனவோ, அவை அத்தனையும் படித்தவர்கள், அனுபவம் பெற்றவர்கள், அலசிப் பார்த்தவர்கள் சிலபேர் தான் இருப்பார்களே தவிர, பலபேர்கள் அல்ல. ஆகவே, ஒரு சாட்சியைக் குறுக்கு விசாரணை செய்யவோ, அல்லது அந்தச் சாட்சி சொல்கின்றவற்றில், ஷரத்துக்களையும் டாக்குமென்ட்டுகளையும் எவ்வப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளலாம், அந்த டாக்குமென்ட் உண்மையான டாக்குமென்ட்டா என்பதை அலசி ஆராய்ந்து, அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு போதிய அனுபவம் அவர்களுக்கிருக்கிறதாவென்றால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், இல்லவே இல்லை. இவையெல்லாம் அனுபவத்தில் வரவேண்டியவையே தவிர, திடீரென்று வந்து விடக்கூடியதல்ல.

ஆகவே, சட்டம் படித்தவர்கள் அத்தனைபேரும் நீதிபதிகளாகி விட முடியாது. நீதி செலுத்துவதாலே அவர்கள் அந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களாகவோ அல்லது சட்டம் தெரிந்தவர்களாகவோ ஆகிவிட முடியாது. இந்தியன் எவிடன்ஸ் ஆக்டைப் பற்றி தெரியாதவர்கள், சிவில் ப்ரொஸிஜர் கோடைப் பற்றி தெரியாதவர்கள், அவற்றைப் படிக்காதவர்கள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நீதி செலுத்துவது எந்தவிதத்தில் நியாயம்

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இன்றிருக்கிற சட்டத்தில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்து, இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது அல்லது மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தை அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து மறுபரிசீலனை செய்வது நியாயம் என்பதுதான் என்னுடைய வாதமாகும்.

இந்த நேரத்தில் நான் இன்னொரு ஆதாரத்தையும் இந்த மாமன்றத்திற்கு அளிக்க விரும்புகிறேன். அறநிலையத் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் சிவில் சூட்டை மட்டும் நடத்துவதில்லை. இன்னும் கிரிமினல் சம்பந்தப்பட்டவையையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால் திருத்தணி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு வழக்கினை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த வழக்கைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறுகப் பேசப்பட்டதையும் அதிலே வாதங்கள் எதிர் வாதங்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டதையும் அறநிலையத் துறையினர் வழக்குத் தொடர்ந்ததையும் அவர்கள் மேல் அப்பீல் செய்ததையும் அதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபொழுது இந்தச் சட்டத்தில் எவ்வளவு குறைபாடு இருக்கிறது என்பதற்கு இதுவும் ஒரு ஆதாரம் என்பதை நாம் மனதிலே வைக்க வேண்டும்.

திருத்தணியில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் அறங்காவலராக இருந்தார். அந்த அறங்காவலர் ஏதோ தவறு செய்தார் என்பதற்காக பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை இந்த மாமன்றத்தில் விரிவாகப் பேசினோம். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் 1973-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 10-ந் தேதி இங்கே பேசினார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அளித்த பதிலை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் பார்ப்போமானால் இந்தச் சட்டத்தை இந்த நிர்வாகத் துறையினர் எந்த அளவுக்குப் பின்பற்றி நியாயம் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு சான்றாக அது அமையும் என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார் :

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

“திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அடுத்தபடியாக, ஆனம் கட்சிக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சதேசமித்திரன் தலையங்கம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து படித்துப் பார்க்க வேண்டும். திருத்தணி தலத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய கோயில் தர்மகர்த்தா நடந்து கொண்ட விதத்தைப்பற்றி பத்திரிகையில் முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள்.” தயவு செய்து படித்துப் பார்க்க வேண்டும். “திருத்தணி தலத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய கோயில் தர்மகர்த்தா நடந்து கொண்ட விதத்தைப் பற்றி பத்திரிகையில் முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தலத்திற்குத் தரிசனம் செய்ய வந்திருந்த பெண்ணை அங்கிருக்கக்கூடிய தர்மகர்த்தா ஒருவர் கெஸ்ட் ஹவுசில் துன்புறுத்தியிருக்கிறார். கணவன் வந்து தடுத்திருக்கிறான். இதைப்பற்றி பக்தவத்சலம் அவர்களாலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது”

என்று மதிப்பிற்குரிய மணலி அவர்கள் இங்கே அன்று குறிப்பிட்டார்.

அதற்கு முதலமைச்சரவர்கள், “அந்த அரிசனத் தோழர் செய்த தவறுதான் அது. விசாரிக்காமல் அந்தத் தோழர் மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டால், அரிசனத் தோழர் மீது அரசாங்கம் விசாரிக்காமலேயே கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டது என்ற புகார்கூட வரும். விசாரித்து, உண்மை என்று ஆகி விட்டால் நிச்சயமாக ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்” என்று சொல்லியது மட்டுமல்ல, பின்னாலே என்ன சொல்கிறார்கள்.

“தன்னைத் தற்காலிகமாக விலக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் மன்னிக்க வேண்டும்” என்றும் கூறினர். “இவ்வளவு பெரிய தவறைச் செய்த நீங்கள் என் முகத்தில்கூட விழிக்கக் கூடாது, வெளியே போய்விடுங்கள்” என்று சொன்னேன். நிச்சயமாக விசாரணை செய்தபிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறி அமைகிறேன்” என்று மதிப்பிற்குரிய இன்றைய முதலமைச்சரவர்கள் அன்று குறிப்பிட்டதை நாம் இளைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

அதற்குப் பிறகு 1974-ம் ஆண்டு இதே அவையில் நானும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

“... திருத்தணியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே தாழ்த்தப் பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவரை அறங்காவலராக நியமித்தது இந்த அரசு. ஆனால், அந்த அறங்காவலர் மீது தவறான குற்றச் சாட்டு சாட்டப்பட்டு, அதன்பேரில் பதவியில் இருந்து நீக்கப் பட்டதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதில் உண்மை என்னவென்பதை இந்தத் துறை பரிசீலிக்கத் தவறிவிட்டது. தற்போது தீர்ப்பு வழங்கும் நிலையில் வழக்கு இருந்து வருகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இந்தத் தவறுக்கு யார் காரணம் என்பதை முதலில் சிந்தித்துப் பார்த்து தவறு செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமே தவிர தவறு செய்யாதவர்களைத் தண்டிப்பது பொருத்தம் ஆகாது” என்று 1974-ம் ஆண்டு இதே அவையில் நானும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன்.

நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியது இரண்டு கருத்து; ஒன்று, அறநிலையத் துறையில் தர்மகர்த்தாவாக இருந்த ஒரு தாழ்த்தப் பட்ட மகன் உள்ளபடியே தவறு செய்தானா என்பதை முதலிலே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ‘இது வேண்டுமென்றே சொல்லப் படுவது. அறங்காவலர் என்னைத் துன்புறுத்தவில்லை’, என்று அந்த அம்மையாரே வாக்குமூலத்தில் கூறியிருக்கிறார். இது ஒரு கிரிமினல் குற்றமாகும். கிரிமினல் குற்றமாக இருக்குமானால் முறைப்படி போலீசில் புகார் கொடுத்திருக்க வேண்டும். போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டும். நீதிமன்றத்தில் எதிரி வக்கீல் வைத்து வாதாடி நீதியை நிலைநாட்ட உரிமை தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இத்தனையையும் தராமல் நிர்வாகத் துறையே இந்த வழக்கை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது ஒரு மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. மற்ற பில்களெல்லாம் இருக்கிறதே. (குறுக்கீடு.) எந்த நாளாக இருந்தாலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். தனியார் அலுவல் நாள் என்றால் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாமா? மற்ற பில்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, உங்கள் பில் முக்கியம் என்று எப்படிச் சுருதுகிறீர்களோ அதைப்

[திரு. பேரவைத் தலைவர்]

[1975 நவம்பர் 8]

போலத்தான் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கும். ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, தர்மகர்த்தா விவகாரத்தில் கிரிமினல் கோர்ட்டுக்குச் செல்லாமலே இந்த வழக்கு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, கிரிமினல் வழக்குகளின்மீதும் தீர்ப்புச் சொல்லும் அதிகாரத்தை இன்றையதினம் அறநிலையத் துறையினர் வைத்துக் கொண்டிருப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயமாக இருக்கும்? இது கிரிமினல் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருந்தால் நியாயம் நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, பாதிக்கப் பட்டிருப்பதாக யார் கருதுகிறார்களோ அவர்கள் கிரிமினல் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல அதற்குரிய உரிமையிருக்கிறது. தாராளமாகச் சென்றிருக்கலாம். அதை யாரும் தடை செய்யவில்லை, இந்தச் சட்டத்திலேயும் தடை செய்யவில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, கிரிமினல் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியவர்கள் போலீசார், புகார் செய்ய வேண்டியவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், பாதிக்கப் பட்டவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் தரவில்லை, கோர்ட்டுக்கும் செல்லவில்லை. நிர்வாகத் துறையினரே வழக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள், இதுதான் என்னுடைய வாதம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்தது தவறு என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய வாதம், தவறு செய்யாதவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்ததுதான் தவறு. அவர் தவறு செய்திருந்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : யாரோ ஒரு பெண் சம்பந்தப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தத் தவறுக்காக மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. மற்றக் காரணங்களோடு இதுவும் ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. அந்தப்

1975 நவம்பர் 8] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

பெண் இல்லத்திலே தங்கியிருந்த நேரத்தில் முறைகேடாக நடந்து கொண்டார் என்ற அதுவும் ஒரு காரணமாக இருந்ததே தவிர, இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் விலக்கப்பட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. ஆணையாளர் விலக்கியது தவறு என்றால் மேல் நீதிமன்றத்தில் அப்பில் செய்ய வழி இருக்கிறது, அதைத் தடை செய்யவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தனித் தீர்மானம் வாவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால், இந்த திருத்தணி விவகாரத்தில் அறங்காவலர் தவறு செய்தார், குறிப்பாக ஒரு பெண்ணைக் கற்பழித்தார் என்பது குற்றச்சாட்டு. அவருடைய வாதமேல்லாம் விசாரிப்பவர்களே குற்றத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்ட நிலையிருந்தால் யாரைத் தண்டிப்பது என்பதுதான். ஏ.சி.டி.ஓ., டி.சி.டி.ஓ., எக்கிகியூடிவ் ஆபீசர் குற்றம் செய்திருப்பார்களே யானால் அவர்களை யார் விசாரணை செய்வது? விசாரிப்பவர்களும் அவர்களாகவே இருந்தால் எப்படித் தீர்ப்பு கிடைக்கும்? கோர்ட்டிக்குப் போக வேண்டுமென்றால், சாதாரண அறங்காவலர் அல்லது ஒரு பியூன் எப்படி போவது? இப்படி எல்லா இலாக் காகளிலேயும் இருக்கிறது, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் இலாக்காவிலேயும் இருக்கிறது, ரெவின்யூ இலாக்காவிலேயும் இருக்கிறது.

ஆகவே, சாதாரண பியூனே அல்லது சிப்பந்தியோ இருக்கும் போழுது அந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் மற்ற அதிகாரிகளாக இருந்தால், அவர்களே விசாரணை செய்பவர்களாக இருந்தால் என்ன நியாயம் கிடைக்கும்? சாதாரண சிப்பந்தி...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பின்னால் பேசுங்கள். ஆனால், குறுக்கிட்டு இவ்வளவு கருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் அந்தத் தர்மகர்த்தா இந்தத் தவறு செய்ததற்காக இல்லை, வேறு பல காரணங்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்டப்பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே, அவர் இந்தத் தவறு செய்ததன் காரணமாக நீக்கப் பட்டார் என்று தெளிவாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவர் உண்மையிலேயே அந்தப் பெண்ணிடம் தகாத முறையில் நடந்திருந்தால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்த வாதம் இப்போது வேண்டியதில்லை. பில்லைப் பற்றிப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு.) ஆதாரத்தை மட்டும் சொல்லுங்கள், அது நடந்த நிகழ்ச்சி, என்னென்ன என்பதையெல்லாம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம். வாதம் வேறு எங்கேயோ போகிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, நீதி செலுத்துவதில் எங்கெங்கு தவறு இருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரத்தைச் சொல்கிறேனே தவிர

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தக் கேஸைப்பற்றி மட்டுமே விளக்கிக்கொண்டிருந்தால் முடியாது. அதை 'கோட்' செய்யலாமே தவிர, அதையே டெவலப் செய்து கொண்டு போக வேண்டாமென்று சொல்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: நான் 'கோட்' பண்ணுவது மட்டுமல்ல, நிர்வாகத் துறையில் நீதி செலுத்துவதனால் எப்படித் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேனே தவிர வேறு எதற்கும் அல்ல. உள்ளபடியே சொல்கிறேன், அந்த தர்மகர்த்தா மீது தவறு இருக்குமேயானால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போலீசில் புகார் செய்திருக்க வேண்டும், கிரிமினல் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடர்ந்திருக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயம். ஆனால் அறநிலையத் துறை அதிகாரிகள் அந்த வழக்கை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆதாரங்கள் தயார் செய்து, அவர்மீது குற்றஞ்சாட்டி, பழி சுமத்தி பதவியிலிருந்து நீக்குவது எந்தவிதத்திலே நியாயம் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) பிரைவேட் மெம்பர் பில்லில்கூட அவசரப்படுத்தினால் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிரைவேட் மெம்பர் பில் என்றாலும்கூட இது ஒரு பில் மட்டுமல்ல, சௌந்தரபாண்டியன் கொடுத்த ஒரு பில் மட்டுமல்ல, மற்ற உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற பிரைவேட் மெம்பர் பில்களும் இருக்கின்றன. சௌந்தர பாண்டியன் பில்லை மட்டும் ஒருநாள் முழுவதும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

1975 நவம்பர் 8]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : போன பில் மூன்று நாட்கள் நடந்திருக்கிறதே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்காக எல்லாவற்றிற்குமே மூன்று நாட்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : ஒரு உறுப்பினருக்கு ஒரு மாதிரி, இன்னொரு உறுப்பினருக்கு ஒரு மாதிரி என்றால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சுருக்கமாகத்தான் முடிக்க வேண்டும். 11-30 மணிக்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : அது எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வழக்கைப்பற்றி நீதி மன்றத்திலே சொன்னாலும் நீதிபதிகளுக்கு எரிச்சல் வரும் அளவிற்கு, பொறுமையைச் சோதிக்கும் அளவிற்குச் சொன்னால் நீதியே கிடைக்காமல் கூட போகலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். திருத்தணிக்கு வந்த ஒரு பெண்ணிடம் ஒரு அறங்காவலர் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது திருத்தணியைப் பற்றிய வாதம் அல்ல.

திரு. எஸ். வடிவேல் : திருத்தணியில் ஒரு பெண்ணிடம் அறங்காவலர் தவறாக நடந்து கொண்டார் என்றால் அது சம்பந்தமாகத் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டியது நிர்வாகத்திலேயா அல்லது நீதி இலாக்காவிலேயா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை 'கோட்' பண்ணுகின்ற அளவிலே இருக்கலாமே தவிர என்ன நடந்தது என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வது முறையல்ல.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, நான் அந்த விவரங்களுக்குள் செல்லவில்லை. தீர்ப்பு வழங்கியதைத்தான் சொல்கிறேன்.

[1975 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஏதோ அரிசன அறங்காவலர் மீது இப்படிப்பட்ட தவறான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் அந்தத் தீர்ப்புக்கு உள்ளே போகவில்லை, நடந்த விவகாரத்திற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. மணலி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் முன்னாள் முதல்வர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டு பத்திரிகையிலே அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள், இப்படி அறங்காவலர் தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று, இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னேன். அரிசன அறங்காவலர் பழி வாங்கப்பட்டார் என்று திசை மாற்றுவது நல்லதல்ல. அந்த அறங்காவலருக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இன்னொரு அறங்காவலரும் அரிசன் தான். இன்னும் சொல்லப்போனால் தண்டிக்கப்பட்டவர் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்தான், அவர்தான் தண்டிக்கப்பட்டார்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, அரிசன அறங்காவலராக என்ற வாதத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த அறங்காவலர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது சரியா என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். நிர்வாகத்துறையினர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு செய்தது நியாயமா என்பதுதான் என்னுடைய வாதமே தவிர, அரிசன அல்லது பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவராக என்பது என்னுடைய வாதம் அல்ல.

பேரவைத் தலைவரவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீதிபதியின் பொறுமையைச் சோதிக்கக் கூடாது, எவ்வளவு சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவு சுருக்கமாகச் சொன்னால்தான் நீதிபதி ஏற்றுக் கொள்வார் என்று கூறினார்கள். உள்ளபடியே சொல்கிறேன், நீதிமன்றமாக இருக்குமேயானால் நான் சுருக்கமாகத்தான் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் இது சட்ட மன்றம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது நீதிமன்றத்தைவிட மேலானது. ஆகவே, இதிலே ரொம்பவும் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பழகிக்கொள்ளவேண்டும்.

1975 நவம்பர் 8]

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : இது சட்டமன்றம், எவ்வளவுதான் வாதிட்டாலும், எவ்வளவுதான் ஆதாரங்களைச் சொன்னாலும் (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Hon. Speaker, Sir . . .

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. I just would like to know whether it would be in order for the Hon. Speaker to suddenly ask the hon. Member who is speaking, to resume his seat. The Chair could have given him a few minutes to complete his speech. If the Chair had given him one or two minutes, he would have wound up his speech. At least in to-day's meeting, let there be no heat generated in regard to the matter/ under discussion.

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எதுவும் இல்லை. நேரம் குறிப்பிட பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை உண்டு. நான் பல முறை கூறிவிட்டேன். 11-15 மணியிலிருந்து அவர் 5 நிமிஷம், 5 நிமிஷம் என்று சொல்லிக் கொண்டே வருகிறார். ஒரே கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி வருகிறார்கள் என்பதை நீங்களே பார்த்தீர்கள்.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : ஒரே கருத்தைச் சொல்லவில்லை. ஒரு கருத்துக்குப் பல ஆதாரங்களைச் சட்டிக் காட்டினேன். நிர்வாகத் துறையிலே நீதித் துறையும் இணைந்திருப்பது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லை. இந்திய அரசியல் சட்டத் திலேயே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்டிகிள் 50-ல் நிர்வாகத் துறையிலிருந்து நீதியைப் பிரித்து தனித்து இயங்குவது தான் பொருத்தம் என்று கூறுகிறது.

வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத வழி முறை நம்முடைய தமிழகத்தில், குறிப்பாக அறநிலையத்துறையில் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அறநிலையத் துறையில் நிர்வாகிகளாக இருப்பவர்கள் நீதியையும் ஏற்றுச் செய்வதால் பல பொதுமக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை, நீதி நிலைநாட்டப்படவில்லை. ஆகவே, இந்த நியாயமான மசோதாவை, ராஜாஜி அவர்கள் 1938-ஆம் ஆண்டு

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 நவம்பர் 8]

முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து எம். சி. ராஜா அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டதுபோல் இந்த அரசாங்கம் மீண்டும் நன்கு சிந்தித்து ஆய்ந்து பார்த்து இந்த நியாயமான மசோதாவை அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட மசோதாவை ஏற்று நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம். (ஆரவாரம்).

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: So far as this Bill is concerned, Sir, I have only two points. There is a proviso to Clause 2, which states—

“Provided further that no religious institutions shall be taken over for administration, if they are inside residential quarters fully occupied by the owners; and if no gift of any kind is collected from any outsiders”.

This is the first point. I oppose it. When we went on tour while collecting evidence for the Land Ceiling Bill, we found this. In a house a photo of Lord Krishna was there and for that 30 acres were given as gift. It is also an endowment. I think it is totally wrong to say that such temples should not be taken over because there are many instances of misuse like that.

I am vitally interested in religion not because of ‘santham’ or ‘vibuthi’ but because I believe in heart that religious institutions should be run properly. There is also another thing which says “and if no gifts of any kind is collected from any outsider”; I would have welcomed it if outsiders and family members also are included. As such, I oppose it.

There is another point also. I had a lot to do with religious endowments while I was a hereditary trustee. Now I am not. There is first appeal. That is departmental appeal. Second appeal is Court appeal. I am not a lawyer. I do not know whether we can call both as judicial appeals. In the first appeal, we bring before authorities many grievances. I do not know whether it can be called judicial appeal, whether it is before judicial authority—I leave this question to lawyer members

8th November 1975] [Thiru K. M. Subramaniam]

As it stands, the proviso which says that if a temple is within a private compound, it should not be taken over by Endowment Board is absolutely wrong. What is wrong in the Board examining and taking it over? Power of examination should be there. With these words, I resume my seat.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் இதைக் கொண்டு வந்த அங்கத்தினர் சட்டசபைக்கு எடுத்துச் சொன்னார். இன்னும் அதிலே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் முக்கிய அம்சம் ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கது. ஒரே அதிகாரி நீதித் துறையையும், நிர்வாகத் துறையையும் சேர்ந்து கவனிப்பது நல்லதல்ல என்பதுதான் முக்கியமான சாராம்சம். ஒருசில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நம்முடைய நிர்வாகத்திலே இருந்து நீதித் துறையையும் நிர்வாகத் துறையையும் பிரித்து விட வேண்டுமென்று எக்சிக்யூட்டிவ், ஜுடிஷியரி இரண்டையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து வைத்திருக்கிறோம். இரண்டும் தனித் தனியாகப் பிரிந்திருந்தால்தான், நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் ஒருவித எண்ணத்தோடு நீதியைப் பரிமாறாமலும், நீதித் துறையிலே இருப்பவர்கள் நிர்வாகத்திலே சலுகை செய்து கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தோடு நீதியை அளிக்காமலும் இருக்க ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இது ரொம்ப முக்கியமானது என்ற காரணத்தால்தான் ஜனநாயகத்தில் வரவேற்கத்தக்கது என்று எண்ணி நீதித் துறையையும், நிர்வாகத் துறையையும் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்து அறநிலைய போர்டை எடுத்துக் கொள்வோமானால் அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தமிழகத்திலுள்ள அறக் கட்டளைகள், ஆலயங்களை எல்லாம் தங்கள் நிர்வாகத்திற்குள் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுக் கூடப் பார்த்தோம்—ஹெரிடிடரி டிராஸ்டியாக இருந்த இடத்தில் கூட 'நான்—ஹெரிடிடரி டிராஸ்டி'யைப் போடலாம் என்ற நிலை இருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜெயின் அறக்கட்டளையைக் கூட

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1975 நவம்பர் 8]

இந்து அறநிலையத் துறையின்கீழ் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற நிலை வளர்ந்திருக்கிறது. வர வர இவர்களுடைய கரங்கள் விரிந்து கொண்டே வருவதைப் பார்க்கிறோம். சாதாரண பிள்ளையார் கோயில், முனியாண்டி கோயில் எல்லாங்கூட இதன் நிர்வாகத்தில் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குச் சட்டத்தை விரித்துக் கொண்டே போகிறார்கள், திருத்திக் கொண்டே போகிறார்கள்.

உதாரணமாக, ஒரு கோயில் ஹெரிடிடரி டெம்பிளா அல்லது 'நான்-ஹெரிடிடரி டெம்பிளா' என்பதை விசாரிக்க அசிஸ்டன்ட் கமிஷனருக்கோ, டெபுடி கமிஷனருக்கோ, கமிஷனருக்கோ ரிவிஷன் அப்பீல் வருகிறது. இவர்களே நிர்வாக அதிகாரிகள், இவர்களே நீதித் துறையிலும் இருந்து கொண்டு விசாரிப்பது என்றால் அது முறையல்ல என்பதோடு காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது. கமிஷன் முன்னால் ரிவிஷன் அப்பீல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நாளில் அவர் ஏதாவது கோயிலுக்குப் போயிருப்பார்; கோயில் விழாவுக்குப் போயிருப்பார். திருவிழாக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் இடங்களில் கமிஷனர் போய்ப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும்.

இப்படி வருஷத்தில் 365 நாட்களில் அவர்கள் நிர்வாக வேலைகளைக் கவனிக்கவே நேரம் இல்லாதிருக்கும்போது அவர் ஜட்ஜாக உட்கார்ந்து வழக்குகளை விசாரிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதனால் அந்த வழக்குகள் அடிக்கடி ஒத்திப் போடப்பட்டு வருகின்றன. எச். ஆர். அண்டு சி. இ. ட்ரிப்பூனல் என்றால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகாமல் முடிப்பது கிடையாது. வக்கில்களைக் கேட்டால் தெரியும்; அவர்கள் போய்ப் போய் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரி எப்போதும் கோயில், திருவிழா என்றுதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். இதனால் எந்த அளவுக்கு நீதி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

இதற்கு ஆதாரமாக திருத்தணி சம்பவத்தைச் சொன்னார். ஒருவர் அறங்காவலராக இருக்க தகுதி இருக்கிறதா இல்லையா என்று நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரம் சாதாரண அதிகாரியிடம் இருப்பது சரியல்ல. அவர் தவறு செய்தாரா, இல்லையா என்பதை நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் திடீரென்று நீக்கி

1975 நவம்பர் 8]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

விட்டார்கள். இதுவே ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் மூலமாக ஒரு நீதிபதியைத் தனியாகப் போட்டு அந்த டிரஸ்டி தகுதியுள்ளவரா, இல்லையா, நீக்க வேண்டுமா என்று பார்த்தால் நல்ல முறையில் இருந்திருக்கும். இப்போது திடீரென்று டிஸ்ட்ரவாலிபிகேஷன் வந்து விட்டது. நீதிபதியைப் போட்டு விசாரித்தால் அவசர முடிவுகளுக்கு அவசியம் கிடையாது. இன்றைக்கு என்ன நிலை? 'விரூப்பப்பட்டால் தர்மகர்த்தா; விரூப்பம் இல்லை என்றால் வீட்டுக்குப் போ' நேற்று ஒரு திருத்தம்—

They can dissolve any Trust Board.

இனிமேல் நோட்டீஸ் கூடக் கொடுக்காமல் ஒரு தர்மகர்த்தா குழுவை கலைத்துவிடும் அதிகாரத்தை இன்று அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய அதிகாரங்களை வைத்திருப்பவர்கள் சட்டத்தில் பல தகுதிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் முழுக்க முழுக்க புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இவ்வளவு பெரிய ஒரு பொறுப்பிற்கு ஒரு நீதிபதியைப் போட்டால் என்ன? மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ்க் காக என்று ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ்ஸுக்கு ஒரு சேல்ஸ் டாக்ஸ் ட்ரிப்ப்யூனல் இருக்கிறது. லேபர் கேஸ்களுக்கு லேபர் ட்ரிப்ப்யூனல் இருக்கிறது. அதேமாதிரி, இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் கோவில்கள் உங்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் வரப்போகின்றன. அப்படியிருக்க ஏன் எச்.ஆர்.அன்ட் ஸி.இ. க்கு ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் போடக்கூடாது? அதை ஏன் இந்தச் சர்க்கார் செய்யக் கூடாது? தர்மகர்த்தாக்கள் பதவிக்கு ஒரு 300 பேர்கள் அப்ளிகேஷன்ஸ் போடுகிறார்கள் என்றால் உங்களுக்கு வேண்டிய மூன்று பேர்களைப் போடுகிறீர்கள். எதைவைத்து தகுதிபடைத்தவர்கள் என்று நிர்ணயிக்கிறீர்கள்? இப்போது எ.ஸி., டி.ஸி. இவர்கள் எல்லாம் உங்கள் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கிறார்கள். அது உங்கள் கீழ் உள்ள ஒரு இலாகாவாக இருப்பதால் நியாயத்தை எப்படி எதிர்பார்க்கமுடியும்? ஆனால், அதே நேரத்தில் ஒரு நீதிபதியைப் போட்டால், இந்த இலாகாவில் அவர்கள் வேலை செய்யாமல் இருப்பதால் யாருக்கு தகுதி இருக்கிறது, யார் தேர்ந்தெடுக்கப் படவேண்டும், யார் தேர்ந்தெடுக்கப் படக்கூடாது என்ற முறையில் நீதி வழங்க நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. அறநிலையங்கள் ஆலயங்கள் இன்று எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆலயங்களின் சொத்துக்கள் சரியானமுறையில்

78 தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1975 நவம்பர் 8]

பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை எல்லாம் ஆங்காங்கு அவரவர்கள் விருப்பப்படி இன்று துஷ்பிரயோகம் செய்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆலயங்களைச் சேர்ந்த எந்த வழக்காக இருந்தாலும் ஒரு நீதிபதியைப் போட்டு ஒரு ட்ரிப்யூனலைப் போட்டு— not less than the rank of a District Judge—

மாவட்டங்களில் பிரச்சனைகள் வரும்போது அவற்றை அங்குள்ள சாதாரண சிவில் கோர்ட்டுஸ்க்கு விட்டுவிடலாமா, அதற்கு மேல் அப்பீல் ட்ரிப்யூனலுக்கு வரலாமா என்பதை ஆய்வு செய்து நிர்வாகத்தையும் நீதிபதியையும் தனியாகப் பிரிப்பது சாலச்சிறந்தது. இதற்கு முன்னால் கமிஷனர் அல்லது டெப்டி கமிஷனருக்கு One of them must have legal background—

அவர்களில் ஒருவராவது சட்டப் படிப்பை, சட்ட அனுபவத்தைப் பெற்றவராக இருக்கவேண்டும் என்று முதலிலே 1959-ல் இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, யாராவது ஒருவருக்காவது சட்ட அனுபவம் இருக்கவேண்டும் என்று போட்டோம். அதை இவர்கள் வசதிக்காக ஒரு இடத்தில் திருத்திக் கொண்டார்கள், அதுவும் தேவை இல்லை என்று. ஆகவே, நிர்வாகத்தைத் தனியாகப் பிரிந்துவிடுங்கள். ஏ.ஸி. டி.ஸி. கமிஷனர் என்று ப்ரமோஷன் தன்னால் வந்துகொண்டேயிருக்கட்டும். நீதித்துறையைச் சார்ந்த ஒருவரை ட்ரிப்யூனலாகப் போட்டு அவர்கள் மூலம் அறநிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் காலதாமதமும் ஏற்படாது, நீதியும் கிடைக்கும். யாருக்கு தகுதி இருக்கிறது, யாருக்கு தகுதி இல்லை என்று விசாரித்து முடிவு எடுக்க அப்போது வாய்ப்பாக இருக்கும்.

ஆக, இந்த மசோதாவை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்று இதன் சாராம்சத்தைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு ட்ரிப்யூனலை ஏற்படுத்த முன்வருவார்கள் என்று நினைத்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கை எல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். நீதியும் நிர்வாகமும் ஒரே யிடத்தில் இருக்குமானால் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காது என்ற ஒரு அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் டயரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள் வில் ஒன்றாக 50-வது பிரிவில் நீதியும் நிர்வாகமும் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

'The State shall take steps to separate Judiciary from the Executive in the public services of the State'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அரசியல் சட்டத் திலேயே டயரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்வில் வருகிற காரணத்தால் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய நல்லதொரு கருத்தாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையை எல்லோரும் வரவேற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நாம் நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரிக்காமல் போவோமேயானால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தீங்குகளைப் பற்றியும் அதற்குக் கீழே ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள்.

'The general principle involves two consequences, first that a judge or magistrate who tries a case must not be in any manner connected with the prosecution or interested in the prosecution. Second, that he must not be in direct administrative subordination to any one connected with the prosecution (or indeed the offence).

என்று ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீதி வழங்க இருக்கிற ஒரு நபர் நிர்வாகத்தில் சம்பந்த முடையவர்களாக இருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காது என்ற அளவிற்கு இதில் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக்கொண்டதா இல்லையா என்று கேட்போமானால் தமிழக அரசு பல்லாண்டுக்காலமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற அந்த அடிப்படையில்தான் மாஜிஸ்ட்ரேட் பவர்ஸை கலெக்டர் அவர்களிடமிருந்து தனியாகப் பிரித்து இன்று நீதிமன்றங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கொள்கையை பல்வேறு துறைகளுக்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு இந்த மன்றத் திற்கு முன்னால் வந்திருக்கிற மசோதா இருக்கிறது. நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையை ஆராய்ந்த சட்டத் துறை நிபுணர்களும் இந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 நவம்பர் 2]

Steps have been taken to separate Judiciary from the Executive but measures have not been taken to its logical conclusion.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையை மற்ற துறைகளுக்கும் கொண்டு செல்லவேண்டும், மற்றத் துறைகளும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தை சட்ட நிபுணர்கள் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் திரு. சௌந்தர பாண்டியன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்து அறநிலையத்துறை இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. காரணம், இன்று அறநிலையத் துறையில், கோவையில் பார்க்கிறபோது வழக்குகளை விசாரிக்க டெப்டி கமிஷனர் பார் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். வேறு சில வழக்குகளை விசாரிக்க டெப்டி கமிஷனர் (ஜூடிஷியல்) என்று ஒருவர் போடப்பட்டிருக்கிறார். ஆக, அந்தக் கொள்கையை இந்தத் துறை ஒத்துக்கொள்ளவில்லையா என்றால் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஓரளவிற்கு நடைமுறைப் படுத்திக் கொண்டும் இருக்கிறது. ஆக, முழுமையாக அது செயல்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையாகத்தான் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் நம்பியூரில் சோளீஸ்வரர் தேவஸ்தானம் என்ற ஒரு தேவஸ்தானம் இருக்கிறது. அதற்கு தர்ம கர்த்தாக்களைப் போடவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒரு தி.மு.க. பிரமுகரின் சிபாரிசுப்பேரில் ஐந்து பேர்களைப் போட்டார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் என்னிடம் வந்தார். நான் அது சம்பந்தமாக வழக்கு ஒன்றை டெப்டி கமிஷனர் முன்பு போட்டேன். என் குறை எல்லாம் அந்த ஐந்து பேர்களில் ஒருவர் ஹரிஜனாக இருக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரின் விதி ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விதிப்படி டெப்டி கமிஷனர் போடவில்லை. அதோடு கூட பகுத்தறிவுக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களை இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டும் நியமிக்கப்படக்கூடிய பதவிகளில் எப்படி நியமிக்கலாம் என்ற இரண்டு அடிப்படையில் வழக்கு தொடர்ந்திருந்

1975 நவம்பர் 8]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

தேன். நான் எம்.எல்.ஏ. ஆக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆண்டு காலம் வரை அந்த வழக்கு விசாரிக்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரியும், அது விசாரிக்கப்படமாட்டாது. மூன்று ஆண்டு களுக்குப் பின்னால் அந்த ஐந்து பேர்களும் பதவியை விட்டுச் செல்கிறார்கள் என்று காரணம் கூறி அந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படும்.

ஆகவே, நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து தீர்ப்புகள் வழங்குவதற்கும், இந்தத் துறையில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி திருத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பும் நீதி நிர்வாகம் இவை பிரிக்கப்படுவதன் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆகவே, இத்தகைய காரணங்களுக்காக திரு. சௌந்தர பாண்டியன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து அமர்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. ஜனநாயகத்தைக் காப்போம் என்று குரூரை எடுத்துக்கொண்டிருள்ள ஆளும் கட்சியினரைப் பார்த்து ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்போம், வாரீர் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அருமை நண்பர் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவை அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் மதியோடு ஆதரிப்பார்கள் என்றுதான் நான் எதிர்பார்த்தேன். காரணம், இந்த மசோதா எந்தச் சிக்கலும் இல்லாத ஒரு மசோதா. இதற்கு முன்னே வந்த கடன் பற்றிய மசோதாவாவது பணப் பொறுப்புகளை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுத்துகிற மசோதா. கொள்கை அளவில் அதை அரசு ஆதரிக்கவேண்டும். ஆனால் பணப்பொறுப்புகளை வழங்குகிற மசோதா என்ற காரணத்தால் ஒருவேளை அதை ஆதரிக்க மறுத்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்த மசோதா அப்படிப்பட்ட பொறுப்புகள் எதையும் அவர்களுக்குத் தரவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற அரசாங்கம், சொல்லப்போனால் நாட்டில் எல்லாம் ஜனநாயகம் அழிந்துவிட்டது என்றும் தமிழ்நாட்டில் நாங்கள் மட்டும்தான்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 நவம்பர் 8]

ஜனநாயகத்தின் காவலர்களாக இருக்கிறோம் என்ற தோரணையில் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் கூட அமைச்சர்கள் பலர் இங்கே அடிக்கடி பேசியதை நாம் எல்லோரும் கேட்டோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன். அந்த ஜனநாயக கருத்தின் அடிப்படையில் உள்ள கோட்பாடானது, நீதி நிர்வாகத்தைப் பிரித்து வைக்கவேண்டும். ஆகவே, அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் உள்ள இந்த மசோதாவை ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆதரித்துத் தீருவார்கள், எதிர்க்க மாட்டார்கள், இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு தனி வரலாறு உண்டுபண்ணுவது போல், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்த மசோதாவை ஆளும் கட்சியினர் ஆதரித்து, இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஒரு மனதாக நிறைவேற்றினார்கள் என்ற புதிய வரலாற்றினை இந்த மன்றத்தில் ஏற்படுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

ஆளும் கட்சியினர் கொண்டு வந்த பல மசோதாக்களை நாங்கள் ஆதரித்து இருக்கிறோம், ஒரு மனதாக நிறைவேற்றித் தந்து இருக்கிறோம். அதே போன்று இந்த நல்ல மசோதாவை எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்தார்கள், அந்த மசோதாவின் கருத்து, உட்கருத்து நல்ல கருத்து, என்று எண்ணி ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் இடையிலே குறுக்கிட்டுப் பேசியதால் ஐயப்பாடு வந்தது. இருந்தாலும் நான் முழு நம்பிக்கையை இழந்து விடவில்லை. இந்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்வார்கள் என்று இன்னும் நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

இதிலே இருப்பது எல்லாம் என்டோமெண்ட் போர்டில் இருக்கக்கூடிய கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் ஆகியவர்களிடத்தில் நீதி வழங்குகின்ற அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது, அதற்குத் தனியாக அமைப்பு வேண்டும் என்பதுதான். காரணம், அதிலே பல பல கோவில்களில் உள்ள பல்வேறு நபர்களைக் குறித்து வழக்கு வருகிற அமைப்பாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அது பற்றிய வழக்கு வருகிறபோது, நண்பர் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதுபோல், பிரதிவாதி, நீதிபதி, வழக்கறிஞர், எல்லாம் ஒருவராக, ஒரே அமைப்பாக இருக்குமானால் நீதி கிடைக்காது.

1975 நவம்பர் 8]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அதற்குப் பல சான்றுகளைச் சொல்ல முடியும். இங்கேயுள்ள ஒவ்வொரு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் தங்களைப் பகுத்தறிவு வாதிடிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கடவுளிடம் நம்பிக்கை இல்லை. (குறுக்கீடு) 'ஒன்றே கடவுள்' என்று சொல்லுகிறார்களா—சரி, ஒரு கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. பகுத்தறிவுவாதியாக இருக்கும் ஒருவரை அங்கே டிரஸ்டியாகப் போட்டால் உடனே பக்தராக மாறி விடுவாரா என்பது தெரியவில்லை. தர்மகர்த்தாக்களாக யாரைப் போடுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது எப்படி இந்த பில்லில் வரும்? இந்த பில் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: வருகிறது. கோவிலுக்குப் போகாதவர்களை, சாமி இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறவர்களை தர்மகர்த்தாக்களாகப் போடுகிறீர்கள். (குறுக்கீடு) நான் நாத்திகவாதிகான். கோவிலில், சாமியில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், அவர்களை தர்மகர்த்தாக்களாகப் போடுவது எப்படி பொருந்திவரும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எந்தக்கோவிலும், எந்த ஒரு மன்றத்திலும் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எந்த ஒரு அமைப்பிலும் அத்தனையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களால், ஆளும் கட்சியினரால்தான் ஆளப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தைத் தவிர, இதிலே வேறு நோக்கம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

இப்படிப் போடுவதால் அதிலே பல கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. நான் அவற்றையெல்லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால், யார், ஏன், எப்படி என்று எல்லாம் வரும். ஆகவே, இப்படி நேரும்போது அது பற்றிய வழக்குகள் வருகின்றன.

நண்பர் அரங்கநாயகம் ஒன்றை அழகாகச் சொன்னார்கள். அவர் வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் கொடுத்த வழக்கு ஓராண்டு காலம் ஆகியும் இன்னும் விசாரணைக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது அப்படித்தான் வரும். அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவர்கள், அமைச்சரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவர்கள் அந்த வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்தால் என்ன நடக்கும் என்பது தெரியும், அந்த தர்மகர்த்தாக்கள் ஆளும் கட்சியில் உள்ள முக்கியஸ்தர்கள், கழகத்தின் பெரிய பதவியில் இருப்ப

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 நவம்பர் 8]

பவர்கள், அல்லது அரசியல் காரணமாக அந்த ஆணைப் போடு
கிறீர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களை நீக்கவேண்டும், சரியல்ல, முறை
யல்ல என்று வழக்கு வரும். அந்த முறைப்படி அவரை நீக்கினால்
என்ன ஆகும்? அமைச்சர் போட்டது தவறு என்று வரும்.
அப்படி வரும்போது சங்கடமாக இருக்கும். ஆணை மாற்ற வேண்டி
யிருக்கும். அதற்குத் தயாராக இல்லை. இதையெல்லாம் அதி
காரிகள் சொல்லிச் செய்கிறார்கள் என்றே இல்லை, சொல்லாமலேயே
பல அதிகாரிகள் இப்படிச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்
தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்படித்
தான். எந்த விஷயமும் அமைச்சரின் விருப்பத்திற்கு ஒத்த
மாதிரிதான் இருக்கும். அவர் எப்படி நினைப்பார் என்று
நினைத்து அதிகாரிகள் நிறைவேற்றி விடுவார்கள். ஆகவே, அந்த
அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும், அந்த வழக்கு பைசல் செய்யப்பட
வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று, பைசல் செய்தால் வம்பு வரும்,
ஆகவே, அதை விசாரணைக்கு எடுக்க மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எங்கும் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அந்த வம்புக்குப் போவதற்கு
அதிகாரிகள் தயாராக இல்லை. ஆகையால், அந்த வழக்கு நடத்தப்
படாமலேயே, வழக்கு முடிக்கப்படாமலேயே நீண்ட நாட்கள்
போகும். இது சரியானது தானா?

இங்கே தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு துறைகள் இருக்கின்றன.
தொழிலாளர்கள் நலனைப் பொறுத்தவரையில் லேபர் கோர்ட்
இருக்கிறது, டிரிபியூனல் இருக்கிறது. அதிலே சொல்லப்போனால்
லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் பல அதிகாரிகள் கன்சிலியேஷன்
அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தத் தரப்பையும் சேர்ந்
தவர்கள் அல்ல. முதலாளி பக்கமும், தொழிலாளி பக்கமும்
நின்று, நடுநிலையாக நின்று தொழிலாளர்கள் நலனை தீர்க்கிறார்கள்
என்றாலும், அங்கே தனி நீதிபதி போட்டு, தனி நீதிமன்றம் வைத்து
இருக்கிறோம். அதேபோன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் வைத்து
இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது இந்தத் துறைக்கு மட்டும்,
என் தனியாக நீதித்துறை வைக்கக்கூடாது? இதில் ஏதோ
அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.
பொருள் அப்படிக் கொள்ளக்கூடாது. மனிதன் தெரிந்தோ,
தெரியாமலோ தவறு செய்து விடுகிறான், தவறு ஏற்பட்டு விடுகிறது.
ஏற்பட்டு விடும். அதிலும் குறிப்பாக, இந்த அரசைப் பொறுத்த

1975 நவம்பர் 8]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வ்ரையில் அதிகாரிகள் சிறப்பாக தனித்தியங்க முடியவில்லை. அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மேலே இருந்து கீழே இருக்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த நிலைமை தெரியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், நிர்வாகத்திலிருந்து நீதித்துறையை பிரிப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் இதில் சில ஒட்டிய கருத்துக்களைச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஒட்டிப் பேசினால், பிறகு வெட்டி பேச்சு வரும்? பில்லைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நான் ஏற்கனவே தலைவர்களிடத்தில் சொன்னேன், இன்று தான் எங்கள் நாள், ஒரு நாள் தான். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று உங்கள் நாள் தான், மசோதாவைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இன்னொன்றையும் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இனிமேலாவது கட்சியில் இருக்கிறவர்களை, ஆளும் கட்சிக்காரர்களை, இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கிற முறையைக் கைவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இங்கே ஒரு மசோதா நிறைவேறியிருக்கிறது. அந்த மசோதாவை வைத்துக்கொண்டு என்னென்ன நடக்குமோ தெரியாது. ஆனால் நான் கேட்டுக்கொள்வேன், நீங்கள் அந்த முறையைக் கைவிடுங்கள். நான் அடிக்கடி சொல்வதற்குக் காரணம், எனக்கு இன்னமும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் எதுவும் இன்று இல்லாவிட்டாலும் நாளை நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவன். இன்று நீங்கள் திருந்தாமல் இருக்கலாம். ஆனால், நாளை அல்லது மறு நாள், திருந்த மாட்டீர்களா என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, நாளைக்கே கூட நீங்கள் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரலாம்.

ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், நாம் செய்கிற காரியங்கள் சரியாகச் செய்யப்பட வேண்டும், சரியாகச் செய்வதற்கு உள்ள ஆட்களைப் போட வேண்டும். அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று மக்கள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பல பேர் செல்லியிருக்கிறார்கள். என்னென்ன தவறுகள்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 நவம்பர் 8]

நடக்கின்றன, என்ற விளக்கத்திற்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை. நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், தர்மகர்த்தாக்கள் போடும்போது, கோவிலில், சாமியில் யாருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, யார் ஒழுங்காக பக்தியோடு, அக்கறையோடு, நியாயத்தோடு கோவிலுக்கு போகிறார்களோ அவர்களைப் போடுங்கள். அத்தகைய ஒரு பழக்கத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அறங்காவலர்களாக போட்டு கோவில் பணத்தை வினாகச் செலவழிக்கிறார்கள் என்பது போல் பேசுவது சரியல்ல. அப்படி ஏதாவது இருந்தால் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இரண்டு நாட்களாக விவாதம் நடைபெறும் போது, தகுதியானவர்களைத் தான் அரசு அறங்காவலர்களாக நியமிக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நேற்று முன்தினம் பதிலில் சொன்னார்கள். ஆனால் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை எல்லாம், கோவில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், சாமி நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், இவர்களை எல்லாம் டிராஸ்டிகளாகப் போடுவது நியாயமா என்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கின்றபோது, சாமி நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமித்தால் அதில் என்ன தவறு என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : உறுப்பினர்களை எல்லாம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்கிறார்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, யார் தவறாகச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் கேட்டுக்கொள்வேன், பட்டியல் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். அப்படிப் பட்டியல் தந்தால், அது நிரூபணமானால், நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போட்டிருப்பதாக

1975 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சில ஆய்வுகளில் அறங்காவலர்களாக இருக்கின்றவர்கள் தகுதியானவர்கள் அல்ல என்று சொன்னார்கள். பக்தி உள்ளவர்கள், பக்தியற்றவர்களாக உள்ளவர்கள் என்றால், விபூதி அணிந்தவர்கள், நாமம் போட்டவர்கள்தான் உண்மையான பக்திமான் என்று கருதுகிறார்களா?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: நிச்சயமாக இல்லை. கோவில் அறங்காவலர்களாக போடப்படுகின்றவர்கள் ...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ருத்திராட்சம் போட்டிருந்தாலும், விபூதி பூசியிருந்தாலும், நாமம் போட்டிருந்தாலும் கண்டு பிடிக்கமுடியாது. பிறகு கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர், கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர் என்பதை எப்படித் தெரிந்து கொள்ள முடியும்?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். பிராசஸ் ஆப் எலிமினேஷனில் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஏழையின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறேன் என்று தாகூர் சொன்னார். அதைத்தான் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்குச் சொன்னார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவன் இருப்பதாகச் சொல்கிறது. மனசாட்சியைக் கடவுளாகக் கருதுகிறது. ஆகவே கடவுள் நம்பிக்கை அற்றது கழகம் என்று எண்ண வேண்டாம். ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீர் ஆடி

மறைந்தொழுது மாந்தர் பலர்.

ஆகவே அந்த வாதம் எல்லாம் வேண்டாம். யாரை அறங்காவலராக நியமிப்பது என்பதல்ல இந்த மசோதாவில் விவாதிக்க வேண்டியது. நீதித் துறையை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரிக்க வேண்டுமா என்பதுதான்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். தாங்கள் இன்னும் அழகாகச் சொன்னீர்கள்.

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச்
சட்ட முன்வடிவு எண் 2/75)

[1975 நவம்பர் 8]

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தாங்கள் ஏதோ பாட்டைச் சொன்னீர்கள். அதற்கு அபர்த்தத்தையும் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

மனத்தது மாசாக—மனதில் நிறைய குற்றத்தோடு,
மாண்டார் நீராடி—ரொம்ப பெரியவர்கள் போல் திருநீறு
போட்டுக்கொண்டு,

மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர் — மனதில் குற்றம் வெளியில்
யோக்கியர்கள் போல் நடந்து கொள்கிற
வர்கள் இந்த உலகத்தில் அதிகம். இது
தான் அந்தக் குறளில் பொருள். (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி
உங்களை ஆதரிக்கின்றவர்களையே நீங்கள் *** செய்க்கூடாது.
இதுவரையில் போடப்பட்டவர்கள் எல்லாம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தான் சொன்னது குறள்.
வள்ளுவர் படத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறோம். படத்தை
மாத்திரம் வைத்திருந்தால் போதாது. அவரின் குறள்படி
நடக்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, தாங்கள்
சொன்னதை ஆதரிக்கிறேன். அதனால்தான்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்
திரு. பெருமாள் அவர்களுக்குக் கோபம்

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: தலைவரவர்களே, கோபம் என்பது
எனக்கு வராது. அம்மையாருக்குக் கோபம் இருந்தால் சொல்ல
லாம். என்னைப் போட்டு இழுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாந்தர் பலர் என்று சொல்லி
யிருப்பதால் சிலர் உண்மையாக இருக்கலாம். வள்ளுவர், சொல்லை
எண்ணிப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
அகற்றப்பட்டது.

1975 நவம்பர் 8]

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, இங்கே நான் கூறிய கருத்தைத் தவறாகக் கூறியதாகக் கருதி சொன்னதற்கு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களைப்பற்றி இங்கே யாரும் சொல்லவில்லை.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற சட்டப்படி போட முடியாது என்று சொன்னேன். அப்படி போட விரும்பினால், இங்கேயிருக்கின்ற சட்டத்தில் 'இந்து மதத்தில் இருப்பவர்கள்' என்பதற்குப் பதிலாக, 'கடவுள் நம்பிக்கை இருப்பவர்கள்' என்று மாற்றம் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். மாணிக்கவாசகம்: உறுப்பினர் *** என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் (உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியத்தைப் பார்த்து): யாரைப் போடப் போகிறார்கள் என்பதல்ல இப்போதுள்ள பிரச்சினை. ஜாடிஷியரியைப் பிரிக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றிப் பேசுங்கள். நீங்கள் எதையோ ஒட்டிப் பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தத் தரப்பிலிருந்து வெட்டிப் பேசும் கருத்து வரும் என்று ஏற்கெனவே சொன்னேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, பெரும்பாலானவர்களைப் பற்றியும், சிறுபான்மையாக இருப்பவர்களைப் பற்றியும் சொல்லி விட்டீர்கள். அதற்காக நன்றி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்கள் சட்ட மன்றத்தைப் பற்றியோ, பாராளுமன்றத்தைப் பற்றியோ சொல்லவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இன்னொன்றையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இப்போது கோவில்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அறநிலையத் துறை

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1975 நவம்பர் 8]

இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே பல இடங்களிலே நான் பார்க்கின்றேன். சாலைகளிலே எல்லாம் திடீர் திடீரென்று கோவில்கள் முளைக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் இந்த விவாதத்தில் வராது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த பில்லைப் பற்றி சுருக்கமாக விவாதித்து மற்ற பில்களில் பேச எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் (உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியத்தைப் பார்த்து) : நீங்கள் பாராளுமன்ற முறை தெரிந்து பேசுகிறவர்கள். நீங்களே இப்படிப் பேசினால் எப்படி? இந்த பில்லைப் பற்றி பேசங்கள். அப்படி பேசமுடியவில்லை என்றால் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : இவ்வளவு உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு, பாராளுமன்ற முறை அவருக்கு மட்டும்தான் தெரியும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவர் பேசும் போதும், இதைச் சொல்கிறேன். இதில் வித்தியாசம் ஒன்று மில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, நான் யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்க விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் நான் மீண்டும் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு ஆளுங்கட்சியினரையும், குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்ளுவேன். இந்த மசோதாவின் கருப்பொருள், உட்கருத்து, அடிப்படைக் கோட்பாடு நீதியை நிர்வாகத் திலிருந்து பிரிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இந்த நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல ஆறைகளில் ஏற்று பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றி வருகின்ற ஒரு கோட்பாடு. இந்தக் கோட்பாட்டுக்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. அதற்கு அதரவான சான்றுகள் இங்கே ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மறுப்பாக

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] 1975 நவம்பர் 8]

எந்தச்சான்றும் சொல்லப்படவில்லை. சொல்லப்படவும் முடியாது.
 நீதி நிர்வாகத்தைத் தனியாகப் பிரிக்க வேண்டாம் என்று
 1975-லே யாராலும் சொல்ல முடியாது.

ஆகவே, இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து,
 இந்த மசோதாவினை அமைச்சர் அவர்களும் ஆதரிக்க வேண்டும்,
 ஆளுங் கட்சியினரும் ஆதரிக்க வேண்டும், ஏகமனதாக இந்த
 மசோதாவை நிறைவேற்றி, சட்டமாக்குவதற்கு வழி செய்ய
 வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, திரு. சௌந்தர
 பாண்டியன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற
 தீர்மானத்தை எதிர்த்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விழை
 கின்றேன்.

இந்த மசோதாவிலே ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறப்பட்டதை
 எடுத்துப் பார்த்தால் இதிலே ஒரு பெரிய தத்துவம் அடங்கி
 இருப்பது போலத் தோன்றும். நீதியும் நிர்வாகமும் ஒன்றாக
 இருக்கக்கூடாது; அது ஜனநாயக முறைக்கு முரணானது என்ற
 தத்துவம் நெளிந்திருப்பது போல இருக்கும் என்ற காரணத்தால்
 அதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானத்தைப் படித்தேன்.
 பல்வேறு விதிகளை நீக்க வேண்டுமென்று அவர் குறிப்பிட்
 டிருப்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். இந்த மசோதாவை ஒரே ஒரு
 வரியில்கூட முடித்திருக்கலாம். ஆனால் நண்பர் சௌந்தர
 பாண்டியன் அவர்கள் நீண்ட கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்
 கிறார்கள். அதில் புகுந்து மீண்டும் நீண்ட விவாதத்தைக்
 கிளப்ப நான் விரும்பவில்லை.

ஆனால், இந்த மசோதாவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திராவிட
 முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படுகின்
 றனர் என்றும், யார் யாரைப் போட வேண்டும் என்றும் யார்
 யாருக்குக் கடவுள் பற்று உண்டு என்றெல்லாம் விவாதத்தைக்
 கிளப்பினார்கள். அதற்காக மிகப் பெரிய விவரங்களை எல்லாம்
 தலைவர் அவர்கள் அளித்து, திருக்குறளைக் கூறி முடித்திருக்
 கிறார்கள்.

[திரு. துரை முருகன்] [1975 நவம்பர் 8]

ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் கேட்பதெல்லாம் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களை அறங்காவலர்களாகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி இன்றைக்கு ஆளுகின்ற கட்சி என்ற காரணத்தால் இந்த ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் அறங்காவலர்களாகப் போடப்படவில்லை. இன்றைக்கு இங்கே ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஜோதி அம்மையார் அவர்கள்கூட அறங்காவலர்தான் என்று நினைக்கிறேன். அவர் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அவரை இன்றைக்கு அறங்காவலராக நியமித்திருக்கிறோம். திரு முருகக் கிருபானந்த வாரியார் வணங்குகின்ற முருகன் உரையும் திருக்கோயில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அதில் அறங்காவலராகக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் இதே காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிற கட்சியாக இருந்தபோது எங்கள் கட்சியிலிருந்து ஒருவரையாவது போட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா? வரலாறு உண்டா? இதே மாமன்றத்தில் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொன்னது நூபகத்தில்
(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மசோதாவிற்குள் பேசுங்கள். யாரை அறங்காவலராக நியமிப்பது என்பதல்ல இப்போது பேசப்படுவது.

திரு. துரை முருகன்: இப்போது பேசப்பட்ட பிரச்சினையை ஒட்டிதான் பேசுகிறேன். திரு. வெங்கட்ராமன் சொன்னார், “எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களைத்தான் போடுவோம்” என்று. நான் அதற்குத்தான் வருகிறேன். இன்னொன்றுகூட சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற நேரத்தில் தொகுதியில் அரசாங்க சார்பில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு அழைப்பிதழ் உண்டா? போனால் ஒரு நாற்காலியாவது உண்டா? எவ்வளவு அனுபவித்திருக்கிறோம்? அப்போது அதை எல்லாம் . . . (குறுக்கீடு)

1975 நவம்பர் 8] [திரு. துரை முருகன்]

ஆகவே நான் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், நீதியும் நிர்வாகமும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு பெரிய தத்துவத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தத்துவம் பாராட்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இருக்கிறதா?

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, தத்துவம் என்று சொன்னார்கள். இது என்னுடைய தத்துவம் ஒன்றும் இல்லை. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தத்துவம்.

திரு. துரை முருகன்: நன்றி. திரு. சௌந்தரபாண்டியன் தத்துவத்தைச் சொன்னார் என்று கூறி அவரைப் பாராட்டலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால் அது இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்று கூறி விட்டார். அது கூட பாராட்டுக்கு உரிய ஒன்றுதான், தத்துவம் அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளில்—இந்திய அரசியல் சட்டத்திலுள்ள எல்லாக் கொள்கைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றுதான் இந்திய சர்க்கார் கூட நினைக்கிறது. அவ்வளவு அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. இருக்கிற அவ்வளவு அதிகாரத் தையும் வைத்துக்கொண்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற எல்லா தத்துவங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த முடிகிறதா என்றால் முடியவில்லை. எல்லோரும் சமம்; எல்லோருக்கும் சம உரிமை தேவை, சகோதரத்துவத்துடன் இருக்க வேண்டும்; ஆண்டான், அடிமை இருக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அரசியல் சட்டம் படித்தவர்கள், ஜனநாயகம், தத்துவம் அது, இது என்றெல்லாம் எடுத்து விடுகிறோம். ஆனால் நடக்கிற நிலை என்னவென்றால் நடைமுறையில் சில நேரங்களில் அவற்றைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

இந்தப் பிரச்சினையை—இந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொள்வோமானால்கூட, இதிலே நீதியும் நிர்வாகமும் ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சரி, இருக்கக் கூடாது என்று சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாற்று யோசனையையும்

[திரு. துரை முருகன்] [1975 நவம்பர் 8]

சொல்லி இருப்பாரேயானால் அதை நான் வரவேற்றிருப்பேன். இது, இது தவறாக இருக்கிறது, இந்தத் திருத்தம் நீக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் திருத்தம் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதோடு விட்டு விட்டாரே தவிர, மாற்று யோசனையைச் சொல்லவில்லை. அப்படி மாற்று யோசனைகளைச் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன். யோசனை சொல்வதையே சிலர் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யோசனை சொல்வது என்பது ரொம்பச் சுலபம். பொய் சொல்லக் கூடாது. காலையில் எழுந்திருக்க வேண்டும். குளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம்—இப்படிச் சொல்வது என்பது ரொம்பச் சுலபம்.

THIRU G. R. EDMUND : Sir, as a Member of the Ruling Party, when a Bill has been moved from the Opposition side, he should say why he is opposing the Bill. We are not expected here to get some philosophical idea from him.

திரு. துரை முருகன் : தயவு செய்து நான் சொல்வதைப் பொறுமையாகக் கேளுங்கள். திரு. செளந்தரபாண்டியன் அவ்வளவு நேரம் பேசியதை நாங்கள் பொறுமையாகக் கேட்டோமே, நான் பேசுவதை ஐந்து நிமிஷம் கேட்கக் கூடாதா? (கிரிப்பு) (கரவொலி) நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு செக்ஷனை எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். உதாரணத்திற்கு, செக்ஷன் 63-ஐ எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். சரி, எடுத்து விடுவோம். அப்புறம் என்ன செய்வது? என்ன அந்த செக்ஷன் 63?

“Deputy Commissioner to decide certain disputes and matters . . .”

அப்படி என்ன டிசைட் பண்ணுகிறார்கள்?

“whether an institution is a religious institution”.

ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷன் ரிலிஜியஸா இல்லையா என்று டிசைட் பண்ணுகிறார்கள். இதை எடுத்து விடுவோம். எடுத்து விட்டு யார்கிட்டே கொடுக்கிறது? டிசைட் பண்ணுவது யார், யார்? மாற்று யோசனை சொல்லி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர் சொல்லவில்லை.

(திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் எழுந்தார்)

1975 நவம்பர் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சொந்தரபாண்டியன், உட்காருங்கள், அவர் சொல்வதை எல்லாம் குறித்துக்கொண்டு கடைசியில் பதிலளியுங்கள், கடைசியில் பதிலளிப்பதற்கு உங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. துரை முருகன்: 'whether a trustee holds or held office as a hereditary trustee' டிசைட் செய்ய வேண்டுமா, வேண்டாமா? இதை டிசைட் பண்ணுவதுதான் செக்ஷன் 63. இதை எடுத்து விட்டால் யார் டிசைட் பண்ணுவது?

'whether any property or money is a religious endowment' ரிலிஜியஸ் எண்டோமென்டைச் சேர்ந்ததா, இல்லையா என்பதை டிசைட் பண்ணுவது டெபுடி கமிஷனர். இந்த செக்ஷனை எடுத்து விட்டால் இந்த அதிகாரத்தை யாருக்குத் தருவது? நண்பர் மாற்று யோசனையைச் சொல்லி இருக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாற்று யோசனை தானே இந்த மசோதாவே. டி.சி., ஏ.சி., கவனிப்பதை எல்லாம் நீதிபதிக்கு விட்டுவிடுங்கள் என்பதுதான் இதன் பொருள்.

திரு. துரை முருகன்: அதை இந்த மசோதாவில் போட்டிருக்க கலாமே. இதிலே, நீதிபதிக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று இல்லையே அம்மா! இருக்கிற பிரச்சினையே இதுதானே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதை, ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் படித்துப் பார்த்தே புரிந்து கொள்ளலாமே!

திரு. துரை முருகன்: 'Further, it says; whether any property or money is a specific endowment'. ஒரு குறிப்பிட்ட எண்டோமென்டைச் சேர்ந்ததா இல்லையா என்பதைக் கூறுவது செக்ஷன் 63. யார் டிசைட் பண்ணுவது?

அடுத்து, ஒன்றைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 68 என்ன சொல்கிறது? (சிரிப்பு).

நான் இதைச் சிரிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. செக்ஷன் 68 என்ன சொல்கிறது என்றால். . .

[திரு. துரை முருகன்]

[1975 நவம்பர் 8]

'Deputy Commissioner to forward copies.—The Deputy Commissioner shall, within a week from the date of his order made under any of the foregoing sections of this Chapter, forward a copy of such order to the Commissioner . . .'

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களே சொல்லுங்கள், இதை எடுக்கா விட்டால் என்ன பெரிய பிரளயம் ஏற்பட்டுவிடும்? அல்லது இது இருப்பதால் என்ன பெரிய தொல்லை அல்லது எடுப்பதால் என்ன நன்மை வந்து விடும்? என்று எடுத்துச் சொல்லி இருப்பாரேயானால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்து, நீதியும் நிர்வாகமும் தனியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றையதினம் நடைமுறையில் எடுத்துக் கொண்டால் சர்க்கார் காரியங்கள் எவ்வளவோ நடக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் வில்லேஜ் ஹெட்மேன் இருக்கிறார். அவருக்கு மேலே தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. ஹெட்மேன் சஸ்பென்ட் பண்ணப்படுகிறார் என்றால் அவர் அப்பீல் செய்து கொள்கிறார். இப்படி எடுத்துப் பார்த்தால் நீதியும் நிர்வாகமும் இணைந்துதான் இருக்கிறது. அது ஒன்றும் நாம் செய்தது அல்ல. ஏற்கனவே வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து, அதற்கு முன்னால் மொகலாயர்கள் காலத்திலிருந்தே கூட இப்படிப்பட்ட நிலைகள் பின்னிப் பிணைந்தேதான் இருந்திருக்கின்றன (சிரிப்பு) இதை நான் சிரிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. 'கஜானா' என்று சொல்கிறோம். 'சிரஸ்தார்' என்று சொல்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் பாரசீக வார்த்தைகள் அல்லது அராபிய வார்த்தைகள். மொகலாயர்கள் ஆளும்போது இருந்த வார்த்தைகள் அவைகள் இன்னும் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவை காலகாலமாக பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. அதை ஒரே நாளில் சட்டத்தைத் திருத்திவிட்டு இது நாளை கூலையிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது என்று செய்து விட முடியாது. அப்படிச் செய்தால் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாமல் போய்விடும். அதற்காகச் சொல்கிறேன். 58-வது செக்ஷனை, பிரிவை எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். அதனாலே என்ன வரும் என்று தெரியவேண்டும். அதற்கு விளக்கம் தந்திருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. அவர் விளக்கம் தந்திருந்தால் அவரைப் பாராட்டியிருப்பேன்.

1975 நவம்பர் 8] [திரு. துரை முருகன்]

“ omission of section 69 ”

வேண்டும் என்கிறார்கள். அது என்ன என்று பார்ப்போம். அப்பீல் டி கமிஷனர் “ Appeal to the Commissioner ” அதற்குக் கீழே என்ன இருக்கிறது என்றால்

“ Any person aggrieved by any order passed by the Deputy Commissioner under any of the foregoing sections of this Chapter, may, within sixty days from the date of the publication of the order or of the receipt thereof by him, as the case may be, appeal to the Commissioner and the Commissioner may pass such order thereon as he thinks fit ”.

நான் சொல்வதை ஒழுங்காகச் சொல்கிறேன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அது அப்பீலுக்குப் போகிறது என்பதற்காக இதை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை எடுத்து விட்டு என்ன செய்வது என்று சொல்லவில்லை. (சிரிப்பு)

திரு. டி. வி. சம்பத்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் பேசுகின்றபோது கிராம முன்சீபை தாசில்தார் சஸ்பெண்ட் செய்தால் அவர் ஆர். டி. ஓ-க்கு அப்பீல் செய்யலாம். டி. ஆர். ஓ-வுக்கு அப்பீல் செய்யலாம் என்றார். அவர்கள் அதிகாரிகள். அவர்கள் சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள். ஆனால் அறங்காவலர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நாடு உணர்ந்திருக்கிறது. ஒன்றை உதாரணத்திற்காகச் சொன்னால் அதையே முழுக்க, முழுக்க அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. உதாரணத்திற்கு ஒருவனைப் பார்த்துக் கிளி மாநிலி இருக்கிறான் என்றால் அவன் பச்சையாக இருக்கிறான். கண் கிளிக்கு இருப்பது போல இருக்கிறது, முக்கு கிளிக்கு இருப்பது போல இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. உதாரணத்தை ஓரளவிற்குத்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (சிரிப்பு). அதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: (நெல்லிக்குப்பம்) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகனே பேசிக்கொண்டிருந்தால் எங்களுக்கு நேரம் கிடைக்காது. எனக்கும் டி.வி.யில் பேச சான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1975 நவம்பர் 3]

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்: எல்லோரும் அறநிலைய அதிகாரிகளிடத்தில் நீதி நிர்வாகம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நீதிபதியாக இருக்கும்போது அவர்களுக்குத் தனிப் பொறுப்புகள் வந்து விடுகின்றன. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராமாயணத்திலே வருகின்றது. இராவணன் தர்பாரிலே பல்வேறு மந்திரிகள் இருந்தார்கள். அதிலே ஒருவன் சொன்னான் நீ சீதையை எடுத்துச் செல்வதற்கு இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்க வேண்டாம், நீ இராமனைப் போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டு சென்றிருந்தால் போதும் என்று மகோதரன் என்பவன் சொன்னான். உடனே இராவணன் சொன்னான், இராமனைப் போல நான் வேஷம் போட்டுக் கொண்டால் அவனைப் போன்ற தன்மை, எண்ணம் வந்து விடுகின்றது என்றானாம். எனவே, நீதிபதிகளாக அவர்கள் வந்து உட்காரும்போது நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் வருமேயன்றி நான் அதிகாரி, அந்தத் துறையிலிருந்து வந்தவன், அந்தத் துறையின் உத்தரவுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் செய்ய வேண்டுமென்ற அந்த எண்ணம் வராது.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவரவர்களே, டி. வி. வருகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். டி. வி. வருகிறதோ இல்லையோ டி. ஏ. வருகிறது. டி. வி. வரும்போது வரட்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: இந்த அறநிலைய மசோதாவின் மீது கடவுள் உண்டா இல்லையா என்பதைப் பற்றி விளக்கம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் மீது கருத்தைச் சொல்வது நல்லது. வாழ்நாள் பூராவும் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவன் தன் மகன் இறந்தபோது “ஓ, மைகாட்” என்று சொன்னான். அது போல இன்றைக்கு நீதியும், நிர்வாகமும் ஒரே அதிகாரியிடத்தில் இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிப் பேசுவதை விட்டு கடவுள் உண்டா இல்லையா என்று பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, மசோதாவை விட்டு வெகுதூரம் போய் விட்டோம். இப்போது மசோதாவிற்கு வருகிறேன். அதேபோல செக்ஷன் 70-ஐ எடுத்து விட வேண்டு

1975 நவம்பர் 8] [திரு. துரை முருகன்]

மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 70 என்னவென்றால்
“Any party aggrieved by an order passed by the Commissioner”.
அதாவது எந்தப் பார்ட்டியும் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்பது
செக்ஷன் 70. இந்த ஆர்டரை எடுக்க வேண்டும் என்கிறார்கள்.
எடுப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணையிலலை. எடுத்துவிட்டால்
கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. எந்த நீதிபதியிடமும் போக
முடியாது. ஒரு செக்ஷனை எடுப்பது சலபம். அதற்குப் பிறகு
என்ன மாற்று யோசனை என்று சொல்ல வேண்டும். சர்க்காரிலே
ஒரேயடியாக மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்துவிட முடியாது.
நிர்வாகத்திலே ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால்
படிப்படியாக, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் கொண்டு வர
வேண்டும் என்பதாலே கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள
வேண்டும். இதை இன்றைக்கே சட்டமாக்கி அது நாளை
காலையிலிருந்து சட்டமாக வந்துவிட வேண்டுமென்றால் அது
முடியாத காரியம்.

இன்னொன்றைப் பார்க்க வேண்டும். கமிஷனருக்கு ரிவிஷன்
பவர் செக்ஷன் 21-லே இருக்கிறது. கவர்ன்மெண்டிற்கு ரிவிஷன்
பவர் இருக்கிறது. இதை எடுக்க முடியுமா? அப்படி என்ன
சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் செய்து முடித்து
விட்டால் கோர்ட்டிற்குப் போய் விட்டால் மட்டும் எல்லாம்
சரியாகப் போய்விடுமா? (சிரிப்பு) கோர்ட்டிற்குப் போனால்
கேஸ் சிக்கிரத்தில் முடிந்து விடுமா? அங்கே கேசுகள்
எக்கச்சக்கமாக இருக்கின்றன. எவ்வளவோ பெடிஷன்கள்
இருக்கின்றன. நம்முடைய ஹைகோர்ட்டை எடுத்துக்
கொண்டால் எக்கச்சக்கமான கேசுகள் இருக்கின்றன. ஏராளமான
வேலை பாக்கி இருக்கின்றது. எதற்கெடுத்தாலும் கோர்ட்டுக்குப்
போக வேண்டுமென்ற மனோபாவம் மக்களிடத்தில் இருப்பதால்
கோர்ட்டுகளில் கேசுகள் ஏராளமாக பாக்கி நிற்கின்றன.
இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றபோது நிர்வாகத்தில்
உடனடியாக மாறுதல்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால்
முடியாத காரியம். இப்போது நண்பர் அவர்கள் கொண்டு
வந்திருக்கிற மசோதாவை ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டத்திற்கு
ஒரு திருத்தமாக, ஒரு மாற்று யோசனையாக, ஒரு பரிகாரமாகச்
சொல்லாத காரணத்தினால், இந்த மசோதாவை நான் ஒரு
நிறைவு பெற்ற மசோதாவாகக் கருதவில்லை. எனவே இந்த
மசோதாவை, நிறைவு பெற்ற (சிரிப்பு) மசோதா என்று

[திரு. துரை முருகன்] [1975 நவம்பர் 8]

சொல்லுவார்களானால், அது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல, இதை நிராகரிக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி என் கருத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் அவருடைய கருத்தினைத் தெரிவிப்பார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் இருக்கும் பக்கமே டி. வி.யை அதிக நேரம் திருப்பாமல் தயவு செய்து எங்கள் பக்கமும் திருப்பினால் நன்றாக இருக்கும். எனவே விவாதத்தைச் சுருக்கமாக எல்லோரும் முடித்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : டி. வி.யை எல்லாப் பக்கமும் திருப்புவார்கள். எல்லாப் பக்கமும் திருப்பிப் படம் எடுப்பார்கள். ஆனால் நாளைக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் தான் எதைப் போடுவார்கள் என்று தெரியும்.

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் அவருடைய கருத்தைத் தெரிவித்த பிறகு பின்னால் விளக்கம் வேண்டுமென்றால் பேசலாம். அமைச்சரவர்கள் விடை அளிக்கட்டும்.

DR. H. V. HANDE : Point of order, Sir, a lady member, an Ex-Minister wants to participate in the discussion. I just want to know whether it would be in order to prevent her from participating in the debate.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே

(5) அறிவிப்பு

காமன்வெல்த் நாடாளுமன்ற மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் சட்ட மன்றப் பேரவைக்கு வந்திருப்பது குறித்து

MR. SPEAKER : Some of the Parliamentary delegates, who attended the Commonwealth Parliamentary Conference held recently at New Delhi had come to Tamil Nadu. They are now in the Visitors' Gallery watching the proceedings of the House. On behalf of this august body and myself, I have great pleasure in extending a warm welcome to them. (cheers)